

ZPRACOVÁNO
PODLE
KNIHY APOKRYFŮ
KARLA ČAPKA

SCÉNÁŘ, REŽIE
JAROSLAV HAIDLER
SPOLUPRACOVÁCI
Květa Arcanidu
Miroslav Toman
Zdeněk Ševčík
Tomas Zlamal
PROGRAM
Jitka Čepeláková
HUDBA
Petr Věselý

HRAJI'

KAREL ČESKA
KAREL FULLER
JAROSLAV HÄIDLER
NADA KOVAŘOVA'
JAROSLAV KREJČI'
MARKEJTA NOVA KOVA'
MARIE PILNA'
BOŽKA POLICAROVA'
JANA SOUKUPOVA'
PETR VESELY'
MILOŠ ZIMULA

JIRÍ JAROS
KAREL PLCH
LUBOR VACEK
TOMÁŠ ZLAMAL

SVEĽLA

VŠECHNO
CO DĚLÁME JE
NEOPAKOVATELNE'
A JEDINEČNE'
TOTIZ'
CO
BYLO,
BYLO
A
JINDE
JSOU
JINDE.
A PORAD NAŠ
NEKDO S NEČÍM
(NEKÝM) SROVNAVA'

(MENÍME SE
SAMI SOBE'
PŘED OCÍMA)

program
klubu
ov ssm,
na měsíc

ProSinec

Nemí-li jinak
uvedeno, pak
Malá scéna DKT
vždy od 19.30 hod.

2. pátek

Š.O.U. - MIX

DKT dveře č. 112

ŠIMEK
OPLUŠTIL
UNZEITIG

aneb

SDRUŽENÍ PŘÁTEL MÍRNÉHO HUMORU V MIXOVANÉM POŘADU

Kčs 14,-

9.-10.

PORTA * 84

pátek:
v 19.00 h.

Soutěžní večer: BLÍŽENCI - Jihlava, BODLÁK - Luka,
BRZDARI - Polná, COKOLIV - Polná, FOLK "R" - Žďár n. S.,
KYVADLO - Jihlava, KUČERA a SALCHOV - Jihlava, LIŠKA a
ŽADINA - Stonařov, PATRIK a VLAŠKA - Jihlava, PRAŽCE - Luka,
SILENCE - Žďár n. S., MĚKONI - Jihlava

sobota:
ve 14.00 h.

Recitoly: Wabi Daněk
Karel Plíhal
Volupsije - Jablonec
Diafony Petra Benesche

Porta
tentokrát
jako
svátek písmi

sobota:
v 19.30 h.

COUNTRY BAL

řadí: Jasan Bonus tančí: COUNTRY vs Praha

STYLAVY
ODEV
BUDE
BOURLINE
VITAN ?

13. úterý

DSJS

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA
»SKŘIVANIL«

KAREL ČAPEK - APOKRYFY / VL. HOLAN - JESKYNĚ
SLOV

16. pátek

DIVADLO NA PROVÁZKU / BOLEK POLÍVKA / CHANTAL POUILLAIN /

ŠAŠEK A KRÁLOVNA

SÁL PSYCHIATRICKÉ LÉČEBNY

17. sobota

JABLKON - Praha

VÍTĚZ VOKALIZY '82
V ODPM v 19.30 h.

20. úterý

VÁNOCE V KLUBU

poezie vánoce, koledy,
staročeské zvyky,
dárky pro kamarády s sebou

DSJS: EXPEDICE

•••••

DĚLADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA 1984

KRALÍČEK ODCHÁZEL S POČITEM ZKAZENÉHO
JITRA, KDYŽ V TOM SPATŘIL NA ZEMI PAPIR.

SONA HLEDĚLA NA KRALÍČKA A PŘEMÝŠLELA,
JESTLI HO NEMÁ SHODIT SE STROMU

PRASÁTKO POSKÓČILO, DÁK ABY SE NEZDÁLO, ŽE SE
LEKAO, POSKÓČILO JEŠTĚ DVAKRÁT, JAKO BY SI JEN TAK
POSKAKOVALO

A TAK JE NEJEDÍ

POBADI SI A NASTALA DLOUHÁ CHVÍLE, VE KTERÉ
MU NIKDO NĚDĚKOVAL ZA TU PĚKNOU UCHÁZKU

POSTUP HLEDÁNÍ:

- 1) Zvláštní místo (najít Prasátko)
- 2) Prasátko (zjistit, kdo je Mrně)
- 3) Mrně (najít Mrně)
- 4) Kralíček (řít mu, že jsem našel Mrně)
- 5) zase Mrně (řít mu, že jsem našel Kralíčka)

MRNĚ?

P. VESELÝ

EXPEDICE

EXPEDICE

Divadelní studio Josefa Skřivana.

Na motivy A.A.Milneho: Medvídek Pú.

Účinkují: Katka Klanicová, Naďa Kovářová,

Jaroslav Krejčí, Božena Polícarová,

Miroslav Toman, Lubor Vacek, Petr Veselý.

Scénář a režie: Petr Veselý.

Program: Pavel Brabec.

Premiéra: 14.2.1984, Vysokoškolský klub Brno.

Zřizovatel: OKVS Brno IV.

ZÁVAZNÝ POKYN K EXPEDICI,

kterým se stanovuje

PLÁN ÚNOSU KLOKÁNKA

1. Všeobecné poznámky. Klokance běhá rychleji, než kdokoli z nás, i já.
2. Další všeobecné poznámky. Klokance nikdy nespouští z Klokánka oči, leda když ho má bezpečně zapjatého v kapse.
3. Tudíž. Chceme-li se zmocnit Klokánka, musíme mít pořádný náskok, protože Klokance běhá rychleji, než kdokoli z nás, i já. /Viz 1./
4. Nápad. Kdyby Klokánek vyskočil Klokanci z kapsy a Prasátko tam skočilo, Klokance by nic nepoznala, protože Prasátko je malé zvířátko.
5. Jako Klokánek.
6. Ale Klokance by se musela napřed dívat na opačnou stranu, aby neviděla, jak tam Prasátko skáče.
7. Viz 2.
8. Jiný nápad. Kdyby s ná Pú hodně horlivě rozmlouval, snad by se chvilku podívala na druhou stranu.
9. A já bych zatím utekl s Klokánkem na opačnou stranu.
10. Rychle.
11. A Klokance by nic nezpozorovala, leda až potom.

Já, v.r.

Exp-Sp-84-DSJS

č.bl. 1/84

Milne/

/Skoumalová

2023.

ŠRÁMKŮV PÍSEK '84

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA
Obvodní kulturní a vzdělávací středisko Brno IV

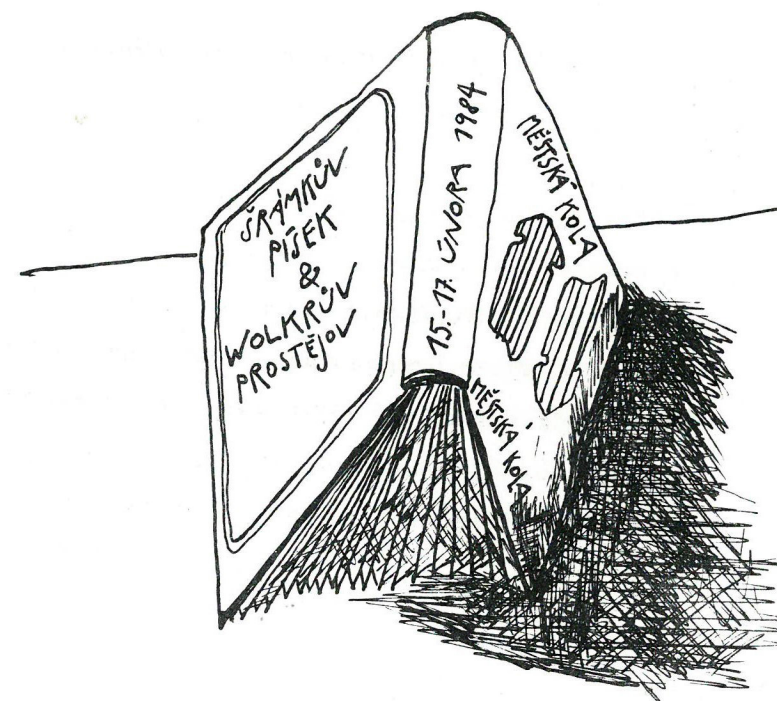
Petr Veselý
EXPEDICE

Na motivy knihy A.A. Milneho Medvídek Pú

režie Petr Veselý
výprava Lubor Vacek

hrají Kateřina Klanicová
Naďa Kovářová
Božena Polícarová
Jaroslav Krejčí
Miroslav Toman
Lubor Vacek
Petr Veselý

Brno 16. února 1984

ŠRÁMKŮV PÍSEK '84

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA
Obvodní kulturní a vzdělávací středisko

Petr Veselý
EXPEDICE

Na motivy knihy A.A. Milneho Medved

režie
výprava

Petr Veselý
Lubor Vacek

hrají

Kateřina Kl
Naďa Kovářo
Božena Polí
Jaroslav Kr
Miroslav To
Lubor Vacek
Petr Veselý

Brno 16. února 1984

Wolkrův Prostějov je soutěž recitátorů a recitačních kolektivů. Šrámkův Písek je soutěž amatérských divadel malých jevištních forem.

Obě soutěže jsou součástí Festivalu zájmové umělecké činnosti, každoročně vyhlašovaného Socialistickým svazem mládeže ve spolupráci s kulturními zařízeními.

Wolkrův Prostějov probíhá formou postupové soutěže každoročně, Šrámkův Písek jednou za dva roky.

WP i ŠP se mohou zúčastnit amatérští zájemci o recitaci a netradiční divadlo, kteří dosáhli alespoň čtrnácti let.

WP i ŠP v letošním roce 1984 :

- obě soutěže jsou tematicky motivovány bojem za mír, mají přispět k rozšíření zájmu o kulturu ve všech vrstvách mládeže a zajistit ve větší míře aktivní účast mladých lidí na našem kulturním životě
- umožňují rovněž kvalitativní i kvantitativní rozvoj uměleckého přednesu a netradičního divadla

- v repertoárové oblasti se snaží orientovat pozornost mládeže na současnou českou a pokrokovou prozaickou, básnickou a dramatickou produkci a využívat tvůrčích schopností kolektivů autorských divadel netradičního typu
- WP věnuje letos zvýšenou pozornost pokrokovým slovenským autorům.

WP - probíhají obvodní, městská, krajská kola, nejlepší recitátoři a recitační kolektivy se sejdou na národním kole v Prostějově 13.-17.6.

ŠP - probíhají městská, krajská kola, nejvyšším stupněm je přehlídka nejlepších souborů v Písku 6.-10.6.

Noví zájemci!

Podrobnější informace se dozvíte na obvodních kulturních a vzdělávacích střediscích, kde rovněž získáte propozice a přihlášky k soutěži. Uzávěrka přihlášek bývá v druhé polovině listopadu.

Klubová nabídka

Brno (az) — Už na první dny právě začínajícího nového semestru nachystalo vedení brněnského Vysokoškolského klubu pestrou nabídku pořadů. Kromě diskoték a filmových představení vystoupí v sobotu v klubu populární pražská skupina Bluesberry s hostem R. Venclovským, v pondělí a úterý se představí posluchači katedry anglistiky FF UJEP. Z dalších pořadů zřejmě zaujme koncert folkové skupiny Jablkoň z Prahy (26. února) a o dva dny později pořad bratislavských komiků Lasci a Satinského. Začátkem března přislíbila sérii vystoupení slovenská herečka M. Zimková, 3. března se uskuteční oblíbená dětská Matějská pouť. Klubovou nabídku doplňuje i první repríza inscenace Expedice Divadelního studia J. Skřivana.

MF 17. 2. 84

■ Nebo máte spíše divadelní náladu? Prosím, nabízíme vám reprízu jednoho z oceněných představení městského kola Šrámkova Pisku Expedici, kterou na motivy slavného Milneova Medvídku Pu nastudovalo Divadelní studio Josefa Skřivana a uvádí ji dnes večer ve Vysokoškolském klubu.

BV 27. 2. 84

Brněnské soubory a Šrámkův Písek

Po jednoroční přestávce proběhlo v Brně městské kolo soutěže divadel malých jevištních forem Šrámkův Písek, která se v poslední době pořádá jen jako blendáž. Podobně jako recitační přehlídku Wolkrův Prostějov je organizace zajišťoval MěstV SSM, metodické řízení převzalo Městské kulturní středisko S. K. Neumanna.

Odborné porotě se představilo celkem 12 inscenací od jedenácti souborů, pracovníků pod různými zřizovateli a tedy za dosti odlišných podmínek. Tento poměrně vysoký počet neznamenal vždy automaticky kvalitativní přínos, zaručoval však v každém případě dramaturgickou pestrost: vyskytla se jevištní zpracování próz, svěží pohádky pro děti i hodnotné inscenace cílevědomě pracovníků souborů autorského typu. Pokud ovšem některé kolektivy městského kola nakonec vůbec neobeslaly nebo předvedly jen ukázky z nastudování ještě nehotových, nemohly být do regulérní soutěže zahrnuty.

V 1. kategorii (kolektivy hrající méně než 5 let), byla sice účast hojnější, ale celková úroveň slabší. Přilís se nedarilo souborům středoskolským (3. cena Natutimu autorskému divadlu z gymnázia na Křenově ulici za vlastní satirický text Jiřího Hnilce Raději dítětem?!) ani závodním. Zvítězilo Domino OKVS Brno I se vkusně parodickými parafrázemi klasických po-

hádek v pořadu Školní desídka (režie Hana Štolbová) před živě komediálním pojetím moderních báčerek brněnského malíře Aloise Mikulky, jak je pod názvem Chrachru brachru nastudovala se souborem Hrnc elektrotechnické fakulty VUT Dagmar Timčová. Přitroženým vrcholem přehlídky byla představení II. kategorie (vyspělé soubory). První cena tu patřila polovinné kolektivě Cylindr OKVS Brno III, která na vlastním dramatu Vlák v 11.26 svého režisérského a hrajícího člena Vladislava Doinika v herecky propracovaných typech odsoudila laxní přístup lidí ke společenským problémům i k vlastní existenci. Druhá část Cylindru si odnášela 3. cenu za náročnou scénickou kompozici z próz maďarského autora Frigyesa Karinthyho, pojmenovanou Byl jsem dvě kotata a hrálo jsem si se mnou. S bezprostředním diváckým přijetím setkal se nositel 2. ceny. Divadelní studio Josefa Skřivana při OKVS Brno IV, kde režisér Petr Veselý dokázal využít motivů Milneho půvabné dětské knížky Medvídek Pá k vynalézavě karikaturně poetické konfrontaci světa zvířat a lidí.

Obě kategorie soutěže Šrámkova Pisku pak v celkovém pohledu znovu potvrdily, že si město Brno jakožto centrum experimentální aktivity amatérských divadel své významné postavení v rámci celé republiky stále udržuje. (sk)

LD 8. 3. 84

Recitační a divadelní maratón

ZADÁNO PRO ZÁJMOVOU UMĚLECKOU ČINNOST

Třídenní maratón recitace a divadelních inscenací představovala městská kola soutěží Wolkrův Prostějov a Šrámkův Písek, organizovaná MěstV SSM a MKS S. K. Neumanna. Obě přehlídky se uskutečnily minulý týden v Kulturním domě na Makovského náměstí.

V letošním ročníku Wolkrůva Prostějova, což je soutěž recitátorů a recitačních kolektivů, se projevila slabší účast i nižší úroveň ve vyspělejších kategoriích jednotlivců, naproti tomu hojně byla obeslána 1. kategorie. Její ví-

tězkou se stala P. Loosová, ve 2. kategorii se o první místo podělily R. Silivová a M. Fecurová, zatímco ve 3. kategorii zůstal nejvyšší stupeň neobsazen. Z recitačních kolektivů byl zcela bez konkurence soubor Nepojízdná housenka s pořadem Pádové otázky, který s velkou fantazií a scénickou nápaditostí ztvárňuje verše K. Blebla (režie M. Lopatka).

Šrámkův Písek je přehlídkou divadelních souborů, které usilují netradiční inscenační postupy. Ve skupině začínajících kolektivů se objevila dvě zpracování pohádkových témat. Soubor Domino získal 1. místo za představení Školní desídka, které v duchu studentské recese vytváří vtipné parafráze pohádek o Šipkové Ráženě a o Sněhurce. Na motivy pohádek A. Mikulky vznikla v souboru Hrnc inscenace Chrachru brachru (režie D. Timčová), která rovněž zdůrazňuje prvky humorné a komediální (2. místo). Studenti z gymnázia na Křenově (N.A.D.) získali s pořadem Raději dítětem?! 3. místo. Divadelní soubor Já tu, ty tam, uvedl scénickou koláž textů I. Vyskočila a V. Káni Mezi řečí, Parta brusle Karhana. Představení je poznamenáno dramaturgickou nahodilostí a místy až křečovitým formalismem (režie Z. Minstrová). Soubor však zaujal vyrovnanými hereckými výkony, a proto byl oceněn diplomem za úroveň kolektivní herecké tvorby. V kategorii pro „pokročilé“ se uváděním původních dramatických textů i vlastních dramatizací projevila ještě výraznější snaha o autorské divadlo. Vítězem této kategorie se stal Cylindr s nastudováním textu svého člena V. Dolní-

ka Vlák v 11.26. V kruhu uzavřené konstrukce této modelové hry je výzvou k překonávání životní pasivity a odevzdanosti. Náročnou tematikou jedince v mezích situací se zabývá představení Byl jsem dvě kotata a hrálo jsem si se mnou, jež na motivy F. Karinthyho napsal a režíroval P. Vašíček. Inscenace byla připravena další tvůrčí skupinou souboru Cylindr a byla oceněna 3. místem. Medvídek Pá A. A. Milneho se stal východiskem pro inscenaci Expedice, kterou v režii P. Veselého uvádí Divadelní studio J. Skřivana (2. místo). Milneho pohádkový text o zvířátkách získal prolutím do světa lidí rozměr satirické karikatury.

Hosty večera na závěr obou přehlídek byli J. Svorcová a A. Strejček s pořadem Jakoubku, cos měl s tím andělem, sestaveným z veršů J. Kainara. Předsedkyně SCDU J. Svorcová, která se účastnila i pátečního odpoledního programu, se s uznáním vyslovila o autorské a interpretační úrovni zhlédnutých představení (Vlák v 11.26 souborů Cylindr a Pádové otázky v podání Nepojízdné housenky).

VÁCLAV CEJPEK

Jedna z hlavních představitelů z vítězné inscenace letošního městského kola Šrámkova Pisku Vlák v 11.26, kterou se prezentoval populární Cylindr.

Foto: Karel Slach

BV 22. 2. 84

kulturní mozaika

■ REPRÍZU HRV EXPEDICE (na motivy A. A. Milneho Medvídek Pá) uvádí v pondělí 26. března divadelní studio Josefa Skřivana v Kulturním domě na Charbulově ulici 3 v Brně. Začátek je v 19.30 hodin. (ap)

MF 24. 3. 84

Cylindr, Domino a ti druzí

Vedle přehlídky amatérských recitátorů a divadel poezie Wolkrův Prostějov, o níž jsme už referovali, konalo se v minulých dnech v Kulturním domě OKVS Brno II „Rubín“ také městské kolo soutěže divadel malých jevištních forem Šrámkův Písek, která je v poslední době pořádána jako bienále. Organizovaly je opět společně MěV SSM a MěKS SKN v Brně.

Lze říci, že Jihomoravská metropole, jakožto stálé působiště celé řady experimentujících amatérských souborů, ani tentokrát neklamala. I když několik renomovaných kolektivů (opakovaně bohužel Triangl a M-dřina, dále Pinko, Vadílo aj.) zbytečně chybělo, neměla odborná porota s posouzením 12 inscenací 11 souborů snadnou práci. Při respektování základní tematické orientace, dané soutěžními propozicemi, zůstalo městské kolo ŠP dramaturgicky dostatečně pestré. Několikrát byla zastoupena nastudování autorského typu, nechyběla jevištní zpracování prozaických předloh ani představení pro děti, objevil se satirický kabaret i pokus o výměnu úloh mezi jevištěm a hledištěm. Třeba připomenout, že zúčastněné soubory byly co do svých zřizovatelů různého typu (středoškolské, vysokoškolské, závodní, osvětových zařízení atp.), a že tedy mají ve své práci nejen rozdílné metody a výsledky, ale také odlišné základní podmínky k ní. Podle délky své činnosti se dělily do dvou kategorií. Některá divadélka nabídl nastudování již umělecky dopracovaná a usazená, jiná předvedla teprve premiérový,

nebo dokonce jen studijní tvar.

V I. kategorii (kolektivy činné méně nežli 5 let) sešlo se soutěžících více, ale kvantita tu neznamenala přínos v kvalitě. Platilo to tentokrát především pro soubory studentské. Divadelní kroužek gymnázia na Koněvově ulici si v Prvním stání nedokázal poradit se statičností soudního jednání vědeckofantastické povídky Stanisława Lema. Divčí skupina DDT z gymnázia na Křenově se v Sumci od Vladimíra Kaliny spokojila za režie Jitky Jachymiakové jen krátkým skečem. Třetí cenu si odnášelo Naivní autorské divadlo z téže školy, a to s hříčkou režisérského herce Jiřího Hnilčí Raději dítětem? — satirický viděnými úseky jednoho lidského života. Svým charakterem se z přehlídky soustředující úsilí o ne-tradiční scénické postupy vymykalo nesořodné a zvolené naléhavé téma ilustrativně zjednodušující pásmo hrajícího režiséra Jana Machaly... a to je fašismus v podání Divadla satiry ZK ROH Pozemních staveb Brno. Soubor Já tu, ty tam OKVS Brno V investoval hodně interpretačního talentu svých členů (diplom za kolektivní hereckou práci) do inscenace Mezi řeči Parta brusle Karhana. Koláž textů Ivana Vyskočila a kdysi populární budovatelské hry Vaška Káni, sestavená a režisovaná Zuzanou Minstrovou, vyzněla namísto zamýšlené zdravé provokativnosti chvěně, nekomunikativně a při vši křečovitě pseudooriginalitě především nudně. I když zdaleka nešlo o vystoupení umělecky dotvořená, prosadily se v dané situaci nejlépe obě inscenace určené dětem. Po nedávném vážně laděném Prométheově ohni uplatnilo divadélko Hrnců FV SSM elektrotechnické fakulty VUT svůj smysl pro svěží komediální nadsázku v hudební montáži moderních báchovek Aloise Míkulky Chrachru brachru, režisrované Dagmar Tímčovou (2. místo). Vítězství pak připadlo Školní besídce Domina OKVS Brno I, která v režii Hany Štolbové a s využitím loutkářských postupů zkombinovala výstupy z muzikálu Výteční-

ci s Feldekovými parodickými recesními parafrázemi pohádek o Šípkové Růžence a Sněhurce.

Myšlenkově a umělecky nej-přesvědčivější inscenace přinesla pak kategorie II. (soubory vyspělé, pracující 5 let a déle). Škoda však, že dvě tělesa — Divadlo X MěKS SKN s barokní lidovou Komedii o Františku a Honzíkovi a Kolektiv OKVS Brno II se Svozllovou dramatizací Andersenova Člověka a stínu — byla schopna přednést jen pracovní ukázky z připravovaných premiér. I když jim možnost účasti v krajském kole ŠP není v případě jejich zdařilého dokončení uzavřena, nemohla by být zatím v regulérní soutěži posuzována. Soubor Cylindr OKVS Brno III se představil dokonce dvěma autorskými inscenacemi. Jedna tvrdí skupina se v pořadu Byl jsem dvě kofata a hrálo jsem si se mnou obrátila v pojetí režisérského scénaristy Pavla Vašíčka k prozám Madara Friggyse Karinthého, který s mrázivým humorem mj. popsal riskantní operaci vlastního mozku. Poněkud spekulativní, náročné představení vyústilo v nadějeplnou výhru člověka v mezní situaci nad malomyslností a rezignací (3. místo). Vítězná druhá část Cylindru prezentovala jakožto výsledek tříleté práce nejnovější verzi původního dramatu svého člena Vladislava Dolníka Vlak v 11.26, který ji také režisoval a hrál v ní. Textově koncižní a jevištně stylově přesně odhadnutá předloha analyzovala v abstrahující modelové poloze problém společenské pasivity a vyzněla coby výzva k jejímu překonávání. Druhou cenu pak získala Expedice Divadelního studia J. Skřivana OKVS Brno IV. Režisér Petr Veselý se volně inspiroval motivy vtipné dětské knížky A. A. Milneho Medvídek Pá. Pitoreskní dobrodružství zvířátek se pak ve fantazijně poetické i karikaturní rovině prolínala se zájezdem skupiny lidí, čímž vynikly nejen intelektuální hravost, ale též drobné každodenní absurdity.

Jako celek úspěšné městské kolo Šrámkova Písku bude mít v březnu ještě vhodné pokračování: ke konkrétní výměně názorů o jednotlivých vystoupeních sejdou se porotci se soutěžícími soubory na zvláštním rozborovém semináři.

(ttk)

RT 28. 2. 84

(AS 5/84)

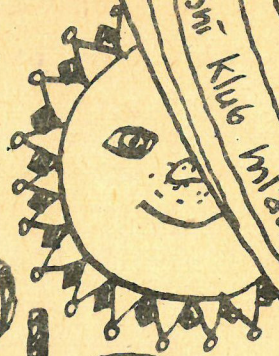
(Na psalme Šrámkova Písku)
AS 5/84

30.3. - 24. 1984

Malá scéna DKT Jihlava

Okresní klub mládeže SSM

Příčka netrajeného divadla

30. března
v 19.30

DIVADLO POD ZEMÍ - Kremnica Kčs 10,-
PLUH aneb QUO VADIS, HOMINE?
divadelní GROTESKA pro dospělé Jāna Fakla

31. března
v 18.00

S.O.U. aneb Sdružení přátel mírného humoru
Šimek + Opluštil + Unzeitig z BRNA
a jejich nový program Výzkumný ústav tradic Kčs 12,-

v 19.30

STUDIO '77 zo SPIŠSKEJ NOVEJ VSI Kčs 16,-
ÚTEK Z NUDY aneb o chudácích
Podlézáni překážek - fraška Ludo Ference tohoto světa

1. apríla
v 16.00

DSJS Brno - "Skřivani" na motivy A.A. Milneho
EXPEDICE / MEDVÍDEK PŮ / Kčs 10,-

v 18.00

Hanácké divadlo - Prostějov - změna programu
na místo slíbené **BILETÁŘKY** je na programu
JEDEN DEN Kčs 14,-

2. apríla
v 18.00
20.00

brí Justovė - Praha
**ÚSTŘEDNÍ PŮJČOVNA
MYŠLENEK** Kčs 16,-

informace a
předprodej:
CKM a Květná
t.: 265 37

Tisk OTS
Kult.: 12/184
povoleno

5. čtvrtek	Š R Á M K Ů V P Í S E K	bez vstupného
	Krajské kolo soutěže divadelních souborů	
13,00	NH 2 Olešnice: Polotrapnost	
14,30	NETRDLLO Vyškov: Jeppe z vršku	
16,45	DOMINO Brno: Školní besídka	
19,00	DSJS Brno: Expedice	
6. pátek	Dopolední divadelní semináře	
14,00	HRNEC Brno: Chrachru chrachru	
15,30	CYLINDER Brno: Vlák v 11.26	
17,30	NAIVNÍ AMATÉRSKÉ DIVADLO Brno: Raději dítětem	
19,00	KOLEKTIV Brno: Člověk a stín	
21,00	CYLINDER Brno: Bylo jsem dvě kočata, hrálo jsem si se mnou	
7. sobota	Divadlo MJF Jihlava: O Pyramovi a jeho Thisbě (úryvek ze Snu noci svatojánské)	
13,00		
14,40	Divadlo X Brno: Komédie o Františce, dceři krále anglického a též Honzičkovi, synu kupce londýnského	

Brno do Písku

V sobotu byl oficiálně zakončen Týden festivalu zájmově umělecké činnosti, který za přispění krajského kulturního střediska organizoval krajský výbor Socialistického svazu mládeže. Jelikož o Portě píšeme na jiném místě, zmíníme se zde alespoň telegraficky o soutěži netradičních divadel Šrámkov Písku. V kategorii I (soubory působící méně než 5 let) první místo odborná porota neudělila, druhé získal za dramatisaci pohádek A. Mikulky **HRNEC** (VUT), třetí **Netrdlo** z ODPM Vyškov za inscenaci Jeppe z vršku, čestné uznání patří **Dominu** (OKVS Brno I). V druhé kategorii zvítězilo **Divadelní studio Josefa Skřivana** (OKVS Brno IV) Expedice a o druhé místo se podělily **Divadlo X** (MKS SKN) a **Cylindr** (OKVS Brno III). Do celostátního finále pak krajská porota doporučila přímo Divadelní studio J. Skřivana a Divadlo X (Veditelem města Bugulmy) a ke zvažování ústřední porotě nechala postup Cylindru a Divadla X (Komédie o Františce).

BV 9.4.84

Mládí, poezie, divadlo

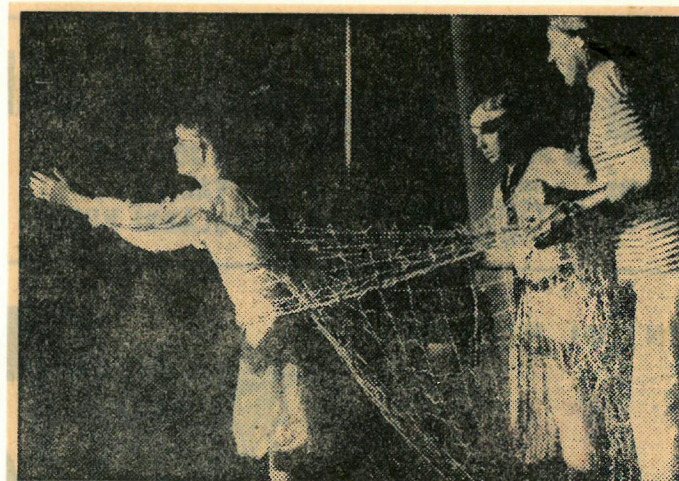
Od středy do soboty soutěžily nejlepší amatérské recitační kolektivy, divadla poezie a soubory netradičního autorského divadla o čest reprezentovat náš kraj buď na národní soutěži ve Wolkrově Prostějově, anebo ve Šrámkov Písku.

Mezi recitačními kolektivy a divadly poezie vynikal a první místo získal brněnský soubor Nepojízdná housenka, který nápaditým způsobem inscenoval montáž z veršů K. Biebla nazvanou Pádové otázky. Na druhé místo se dostalo Spontánní divadlo ze Strážnice s inscenací nazvanou Koho to zajímá, jejímž podkladem se staly útočné a silné verše Josefa Simona. Třetí místo porota neudělila. Čestné uznání si odnesli gymnazisté z Uherského Hradiště za autorský textový vklad do inscenace Student 84.

Soubory netradičního divadla se dělily do dvou kategorií. V první jsou zařazeny kolektivy pracující méně než pět let, v druhé soubory vyspělé. V první kategorii nebylo nejvyšší místo uděleno. Druhé místo získal soubor **HRNEC** z elektrotechnické fakulty VUT, který své různé způsoby dramatisoval pohádky A. Mikulky. Netrdlo, kolektiv z ODPM Vyškov, předvedl úpravu Holbergovy komedie Jeppe z Vršku a získal třetí místo. Čestné uznání si odnesl brněnský soubor **Domino**, jenž pracuje při OKVS Brno I, za inscenaci pohádek L. Feldeka.

V druhé kategorii zvítězilo brněnské Divadelní studio J. Skřivana, jež sugestivním a náročným způsobem přistoupilo k originálně zpracované předloze, jejímž základem byla půvabná kniha A. A. Milneho Medvídek Pú. Druhé místo porota rozdělila mezi dva brněnské soubory. Podělil se o ně Cylindr, jenž pracuje při OKVS Brno III, a Divadlo X. Porota navrhl, aby Jihomoravský kraj reprezentoval na Wolkrově Prostějově soubor Nepojízdná housenka. Na festival do Šrámkova Písku doporučila DS J. Skřivana a Divadlo X.

RT 9.4.84

„KOMEDIE O FRANTIŠCE“ brněnského Divadla X (z níž je náš snímek) získala druhé místo v krajské soutěži netradičních divadel Šrámkov Písek v Brně. Vybíjela tak právo účasti v celostátní soutěži. Vavříny si z krajské soutěže odneslo Divadelní studio Josefa Skřivana s inscenací „Expedice“.

FOTO: JOSEF KRATOCHVIL

MF 10.4.84

Su v Bufetě

Miřko 2020

VYJÍT ZE SEBE

ZADANO PRO ZAJMOVOU UMĚLECKOU ČINNOST

Jsou-li amatéři v něčem jen těžko dostižitelní profesionály, je to jejich osobní spjatost s tím, co dělají, hloubka toho, co nám svými inscenacemi sdělují o sobě jako o lidech, kteří chtějí a mají co říci.

Krajské soutěže recitačních kolektivů a divadel poezie i netradičních autorských divadel 4.—7. dubna to jen potvrdily. Tu dokladem pozitivním, tu negativním.

Mezi divadly poezie upoutala především ta, která přišla s náměty a tématy, jež inscenátoři hluboce zaujaly a strhly je k vlastní jevištní básnivosti. NEPOJÍZDNÁ HOUSENKA z Brna svými Pádovými otázkami (J. Kalnar) vytvořila s použitím jediného padáku inscenaci bohatou na obrazovou představivost, plnou metafor, které povyšovaly textovou předlohu a uváděly ji do nových souvislostí a vytvořila tak přes náročnost a složitost inscenace u diváků silný emotivní zážitek.

Překvapením soutěže bylo SPONTÁNNÍ DIVADLO ze Strážnice. Jeho zpracování Simonových básní v

pořadu Koho to zajímá je bojovým vystoupením proti měšťáctví ve všech jeho podobách od prázdných vztahů až po vyprahlou nepoctičnost jeho vidění světa. Vedle uherskohradišského Studenta 1984 to byly jediné dva pořady, z kterých bylo beze zbytku jasné, proč a za čím tu inscenátoři jsou, zač se angažují.

Netradiční autorská divadla soutěžila od čtvrtka do soboty. DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA zvítězilo u diváků i u poroty právě svou lidskou autentičností — schopností nalézt v předloze své osobní téma a předat je divákovi. Jejich Expedice — zpracování motivů Milneho Medvíčka Pá v podobě cesty skupiny lidí autožurnem a jejich vzájemného poznávání se — potěšila křehkým, cudným herectvím, obrazovou metafo-

ričností a zajímavou prací s kostýmním znakem.

Komedie o Františku DIVADLA X je účtyhodným dílem už z hlediska množství vynaložené práce, zpěvnosti a suverenity herectví, trpí však absencí či přinejmenším nedostatkem řádu, téměř ve všech složkách. Výsledkem je dojem příjemného, leč nahodilého skladu nápadů a řešení.

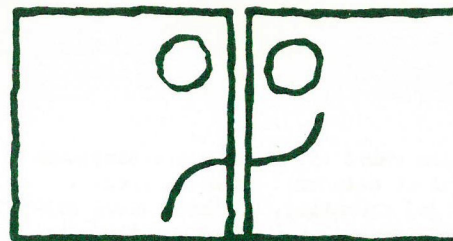
Divadlo CYLINDR ve Vlnu 11.26 naznačilo možnosti modelové komedie s absurdními prvky promlouvat k tak aktuálním tématům dneška, jako je společenská pasivita lidí. Žel jen naznačilo. Tomu, aby divák inscenace zasáhla naplno, zabránilo příliš široké rozmezí a snad i nejasnost cílů.

Soubor elektrotechnické fakulty HRNEC vnesl zpracováním Mikulkových pohádek na jeviště spoustu chuti, verry, smyslu pro humor i citu pro něžně lyrické polohy, chyběla však potřebná míra technického zvládnutí. Vyškovské NETRDLO s Jeppem z Vršku naopak prokázalo výrazné divadelní zkušenosti a rutinu, jež ale převážily jejich vlastní osobní vztah k poněkud nejasnému tématu.

Celý peloton dvanácti divadel poezie a deseti netradičních autorských divadel se tak rozpadl na tři skupiny: ty zcela nepočtené, které ještě přesně netuší, co chtějí a jak na to, a jejichž budoucnost je v ochotě a schopnosti dát se poučit, ty, kteří sahají po „vysokém“ umění a /zapominají, že právě umění je až přebyt看em vnitřního tlaku, následkem čehož nám nedávají nic jiného, než „umění“ rutiny, techniky a té či oné míry řemesla, a konečně ty, kteří vycházejí ze sebe, ze své potřeby sdělit určitou myšlenku, pocit, podělit se o nejistotu, radost či naději. Je jen zákonitě, že úspěchu docílují jen ti poslední. Ti, kteří přicházejí s vlastním názorem.

LUDEK RICHTER

BV 20.4.84

AKADEMICKÉ BRNO

25.4.1984

2

MLÁDÍ, POEZIE A DIVADLO

S příchodem jara obvykle vzrůstá aktivita zájmové umělecké činnosti naší mládeže. Ti, kdož ji pěstují, účastní se rozličných soutěží a přehlídek, na nichž se představují odborným porotám i širší veřejnosti a vzájemně konfrontují dosažené výsledky i odlišné metody práce.

První akcí tohoto druhu v Brně byla letos městská kola každoroční recitační soutěže jednotlivců i kolektivů Wolkrův Prostějov a po loňské pauze také soutěž divadel malých jevištních forem Šrámkův Písek. Konala se v kulturním domě CKVS Brno II Rubín na Makovského náměstí a pořádaly je společně MěV SSM a Městské kulturní středisko S. K. Neumanna v Brně.

V soutěži interpretů-jednotlivců posuzovala porota vedená Růženou Kůttnerovou celkem 35 recitátorů. Jejich dramaturgický výběr zahrnul básně i prózu, a to od autorů domácích i cizích. Vedle tvorby již klasické byli zastoupeni převážně autoři současní /vůbec nejrecitovanějším básníkem byl Jaroslav Čejka/. Většina interpretů, zejména těch zkušenějších, dovedla si najít náročnou předlohu, která skutečně vyjadřovala jejich postoj k současnému světu, a zpravidla také našla odpovídající výrazové prostředky, jimiž by jej sdělila ostatním. Tradičně nejvíce oblesaná I. kategorie /14 - 18 let/ přinesla výkony velmi různorodé kvality a jako celek měla úroveň poměrně slabou. Vítězkou se stala gymnasistka Petra Loosová /Ilja Humík: Budík/ před Janou Zachovalovou a Darjou Strakonovou. Při menší účasti přinesla hodnotnější interpretační zážitky kategorie II./18 - 20 let/. Vyhrály ji společně studentka Romana Slivová /Jiří Wolker: Balada z nemocnice/ a knihovnice Marcela Pecurová /Josef Hanzlík: Do této usmrtělé noční síně/; za ními skončily Anna Štěpánková a Hana Mannová. V kategorii III. /nad 20 let/, podle očekávání počtem

nejalabší, porota první místo neudělila; na druhém se umístil vysokoškolák Zdeněk Farlaš s přednesem Apollinairova Domu mrtvých a za ním Markéta Skřčená.

Recitační kolektivy, postupující do městského kola přímo, představily se celkem čtyři. Jejich dramaturgické směřování vzalo v úvahu meziválečné básnictví české, současnou domácí produkci včetně autorů přímo z Brna, pokrokové písemnictví světové i původní tvorbu samotných účinkujících. Dva soubory reprezentovaly divadla poezie středních škol. Lépe se vedlo recitačnímu kolektivu gymnázia na Koněvově ulici, který pod vedením prof. Aleny Šedové s chutí předvedl pořad dnešní mladé české poezie s názvem Generace /při udělení 2. ceny skončil jako třetí/. Diplom za aktivní přístup k soudobému domácímu básnictví byl udělen dívčímu souboru Osmička gymnázia na Křenově ulici, jenž v režii Lenky Sloukové přednesl pásmo Znovu z díla Miroslava Holuba. Kolektiv Kombinace ZV ROH Vlněna se v programu Úplně prosté téma pokusil propojit nepřilíh osobitě verše Růženy Sypénové se známými pasážemi Emperýho Malého prince a s publicistickými vstupy, rezignoval však zcela na jakékoli divadelní prvky a vystoupení vyznělo staticky nevynalézavě. Bezkonkurenčním vítězem této kategorie WP stal se nepočtený soubor CKVS Brno II Nepojízdná housenka, který na sebe loni v Prostějově upozornil invenčním generačním pohledem na tvorbu Josefa Hory Zahodit všechny hračky pro jedinou. Tentokrát sáhl jeho hrající režisér Miroslav Lopatka v Pádových otázkách po méně známých verších Konstantina Biebla. Netradiční, nepietně nápaditá koláž jeho poetistických a surrealistických textů /s těžištěm v polytematickém Novém Ikarovi/ vystihla jak básníkovu okouzlení exotikou tropů, tak jeho obálbu válečných jatek a zamyšlení nad nespravedlností kapitalistické společnosti. Nepojízdná housenka v mife až marmo-

tratiné, dynamicky expresivní a místy snad poněkud zašifrované nabídla právě to, co ostatním skupinám chybělo: schopnost transformovat zvolenou předlohu do skutečné jevištní metafory, znakovou práci s rekvizitou a vůbec nejen odvahu k experimentu, ale i vůli dotvořit jej v ucelený, v dobném slova smyslu provokující scénický tvar. O jeho směrové podobě mohou se osobně přesvědčit i účastníci Akademického Brna.

Pokud jde o Šrámkův Písek, lze říci, že jihomoravská metropole jakožto stále působící celé řady experimentujících amatérských souborů ani tentokrát neklamala. I když několik renomovaných kolektivů /Triangl, M-dílina, Pírko, Vadidlo, BIKO aj./ zbytečně chybělo, neměla odborná porota vedená dr. Vitem Závodským posouzením 12 inscenací 11 souborů snadnou práci. Městské kolo ŠP zůstalo dramaturgicky dostatečně pestré: několikrát byla zastoupena nastudování autorského typu, nechyběla jevištní zpracování prozaických předloh ani představení pro děti, objevil se satirický kabaret i pokus o výměnu úloh mezi jevištěm a hledištěm. Zúčastněné soubory byly co do svých zřizovatelů různého typu /středoškolské, vysokoškolské, závodní, osvětových zařízení apod./ a měly proto ve své práci nejen rozdílné metody a výsledky, ale také odlišné základní podmínky k ní. Některá divadélka nabídla nastudování již umělecky dopracovaná a usazená, jiná předvedla teprve premiérový nebo dokonce jen studijní tvar.

V I. kategorii /soubory působící méně než pět let/ sešlo se soutěžících více, ale kvantita tu automaticky neznamenala kvalitativní přínos. Platilo to tentokrát především pro soubory studentské. Divadelní kroužek gymnázia na Koněvově ulici si v Frvním stání nedokázal poradit se staticností soudního jednání jedné z vědeckofantastických povídek Stanisława Lema. Dívčí skupina DDT z gymnázia na Křenově se v Sumci od Vladimíra Kaliny spokojila za režie Jitky Jachimiakové jen krátkým skečem. Třetí cenu si odnášelo Mavivní autorské divadlo z téže školy, a to s hříčkou režisérského herce Jiřího Hnilice Raději dítětem? - satiricky viděnými úseky jednoho lidského života. Svým charakterem se z přehlídky soustřeďující úsilí o netradiční scénické postupy vymykalo nesourodé a zvolené naléhavé téma ilustrativně zjednodušující pásmo hravého režiséra Jana Machaly ... a to je fašismus v podání Divadla satiry ZK ROH Pozemních staveb Brno. Soubor Já tu, ty tam OKVS Brno V investoval hodně interpretačního talentu svých členů /diplom na kolektivní hereckou práci/ do inscenace Mezi řečí Parta brusíče Karhana. Koláž textů Ivana Vyskočila a kdysi populární budovatelské hry Vaška Káni, sestavená a režirovaná Zuzanou Minstrovou, vyzněla namísto zamýšlené zdravé provokativnosti chťně, nekomunikativně a při vši křečovitě pseudoriginalitě především nudně. I když zdaleka nešlo o vystoupení umělecky zcela dotvořené, prosadily se v dané situaci nejlépe obě inscenace určené dětem. Divadélko Hrnc FV SSM elektrotechnické fakulty VUT uplatnilo svůj smysl pro svěží komediální nadsázku v hudební montáži moderních báchorek brněnského malíře Aloise Mikulky Chrachru brachru, režirované Dagmar Timčovou /2. místo/. Vítězství pak připadlo Školní besídce Domina OKVS Brno I, která v režii Hany Štolbové a s využitím loutkářských postupů skombinovala výstupy z muzikálu Výtečníci s Feldekovými parodickými recesními parafrazami pohádek o Šípkové Růžence a Sněhurce.

Myšlenkově a umělecky nejpřesvědčivější inscenace přinesla pak kategorie vyspělých souborů. Škoda však, že dvě tělesa - Divadlo X MĚKS SKN a barokní lidovou Komedii o Františce a Honzičkovi a Kolektiv OKVS Brno II se Svozilovou dramaturgií Andersenova Člověka a stínu - byla tehdy schopna předvést z představených premiér jen pracovní ukázky a tudíž nemohla být v regulérní soutěži posuzována. Soubor Cyindr OKVS Brno III se představil dokonce dvěma autorskými inscenacemi. Jedna tvůrčí skupina se v pořadí Byl jsem dvě kotata a hrálo jsem si se mnou obrátila v pojetí režisérského scenáristy Pavla Vašíčka k románům Mađara Frigyesse Karinthyho, který s mrazivým humorem mj. popsal riskantní operaci vlastního mozku. Poněkud spekulativní, divácky náročné představení, kde herci zviditelňovali projevy pacientova rozvětveného vědomí, vyústilo v nadějeplnou výhru Člověka v mezní situaci nad malomyslností a rezignací /3. místo/. Také ono doplnilo program Akademického Brna. Vítězná druhá část Cyindru prezentovala jakožto výsledek tříleté houževnaté práce nejnovější verzi původního dramatu svého člena Vladislava Dolníka Vlak v 11.26, který ji také režiroval a hrál v ní. Textové koncizní a herecky stylově přesně odhadnuté předlohy analyzovala v abstrahující modelové poloze problém společenské pasivity a vyzněla coby výzva k jejímu překonávání. Druhou cenu pak získala Expedice Divadelního studia Josefa Skřivana OKVS Brno IV. Režisér Petr Veselý se volně inspiroval motivy vtipné dětské knížky A. A. Milneho Medvídek Pá. Pitoreskní dobrodružství zvířátek se ve fantazijně poetické i karikaturní rovině proloula se zájezdem skupiny lidí, čímž vynikly nejen intelektuální hravost, ale též drobné každodenní absurdity.

Závěrečného předávání cen nejlepším /dva důkladné rozborové semináře proběhly tentokrát až dodatečně/ zúčastnila se řada oficiálních hostů. V pořadí Jakoubku, cos měl s tím andělem, sestaveným z díla Josefa Kainara a režirovaným Josefem Henkem, vystoupili zde s živým ohlasem zasloužilá umělkyně Jiřina Švorcová a Alfréd Strojček. Předsedkyně SČDU vyslovila se o práci zhlédnutých brněnských amatérských souborů s velkým uznáním.

Vít Závodský

ZMĚNA PROGRAMU

Z organizačních důvodů došlo v programu přehlídky k některým přesunům. V úterním večeru vystoupilo Visuvaldo. Dnešní program:

18.00 hod.	DIVADLO NA ALBERTOVĚ William Saroyan: V našem kraji jsou lidi zdvořilí
19.00 hod.	KÁMEN DŮRAZU při FF UJEP Brno Symfonie pro znuděné diváky a elektrický proud
19.30 hod.	Divadlo LUNE při FV SSM FS VŠSE Plzeň Michal Hecht: Schýza
21.00 hod.	NEPOJÍZDNÁ HOUSENKA Konstantin Biebl, Miroslav Lopatka: Pádové otázky

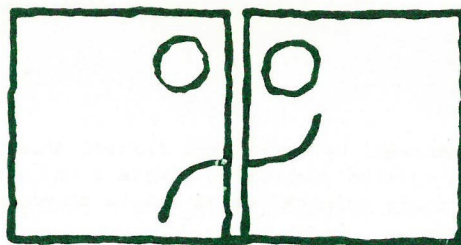
Z JIŽNÍ MORAVY DO PROSTĚJOVA A PÍSKU

Ve včerejším čísle Zpravodaje jsme se s vámi podělili o zážitky z městského kola Wolkrova Prostějova a Šrámkova Písku v Brně. Snad tedy neuškodí ani stručná informace, jaké výsledky přinesle v dubnu tohoto roku následné krajské kolo obou těchto soutěží - alespoň pokud jde o soubory navržené k postupu do národních kol.

Mezi divadly poezie obhájila své městské prvenství Nepojízdná housenka OKVS Brno II s invenční bieblovskou montáží Pádové otázky. Z dvanácti účastníků dále příjemně překvapilo a jako druhé skončilo Spontánní divadlo ze Strážnice s antiměstáckým pásmem tvorby Josefa Šimona Koho to zajímá. Při neudělení třetí ceny odvázel si čestné uznání Klub mladých autorů gymnázia Uherské Hradiště za pořad Student 1984.

Také v krajském kole Šrámkova Písku se mezi deseti kolektivy bojovalo o postup dosti urputně. V kategorii souborů hravých méně nežli pět let porota první místo neudělila. Druhé získal za svěží dramaturgií Mikulkových humorných pohádek Chrachru brachru účastník Akademického Brna, Hrnc FV SSM elektrotechnické fakulty VUT; třetí bylo Netrdlo Okresního domu pionýrů a mládeže Vyškov s inscenací Holbergovy komedie Jeppe z vršku. Školní besídka Domina z OKVS Brno I obdržela čestné uznání.

Kategorie vyspělých souborů stala se vyloženě brněnskou záležitostí. Zvítězila Expedice Divadelního studia Josefa Skřivana OKVS Brno IV. O druhé místo se podělily Divadlo X MĚKS SKN /ústřední porota uváží, zda vybere zdařilou starší haškovskou inscenaci Pavla Bílka a Zdeňka Turby Velitelem města Bugulmy, nebo již dostudovanou lidovou Komedii o Františce a Honzičkovi/ a Cyindr OKVS Brno III /Dolníkův autorský modelový text Vlak v 11.26/.

AKADEMICKÉ BRNO

26.4.1984

3

"DÍLNA" SKUTEČNĚ DĚLNÁ

Jakožto významný příspěvek k Roku českého divadla proběhla v Brně loni na podzim národní divadelní Dílna 83. Po Pardubicích a Prostějovu šlo o třetí akci svého druhu, konanou vždy v lichém roce, kdy se nepořádá přehlídka souborů malých jevištních forem Šrámkův Písek. Jejími vyhlášovateli a pořadateli byly český ÚV SSM, ministerstvo kultury a školství ČSR a jihomoravský KV SSM za odborné spolupráce Ústavu pro kulturně výchovnou činnost v Praze a Městského kulturního střediska S. K. Neumanna v Brně. Spolehlivým hostitelem se stal Dům kultury ROH Královopolské strojírny Brno, který se v obdobné náročné funkci osvědčil již při jarní celostátní přehlídce vysokoškolských souborů. Důvody, proč byla vybrána právě moravská metropole, jsou celkem nasnadě: kromě ubytovací kapacity, organizačních zkušeností a prostorových možností pro tuto neobvyklou aktivitu byla pádným argumentem především skutečnost, že Brno má v oblasti amatérského divadelnictví v rámci ČSR poněkud výjimečné postavení: vždyť tu v současné době - vedle dalších zhruba patnácti kolektivů tradičnějšího zaměření - víceméně aktivně pracuje asi dvacet pět rozličných souborů experimentálního typu.

Divadelní dílna není ovšem nějakou standardní přehlídkovou akcí, která by široké veřejnosti představila inscenační výsledky našich nejlepších amatérských souborů. Jedná se o tvůrčí pracovní soustředění, zaměřené takřka jíc "dovnitř", tedy na zkvalitnění a zintenzivnění jevištního procesu, na obohacení výrazových prostředků a upevnění základů divadelního "řemesla" tam, kde mladí lidé dosud poněkud živelně usilují o výpověď vlastního palčivého tématu. Hlavní zaměření loňské Dílny lze stručně charakterizovat jako cestu ke scénáři. Ten se v souborech dané orientace zpravidla dotváří postupně v průběhu pospolité aktivity.

Do Brna nakonec přijelo asi osmdesát pečlivě vybraných členů amatérských souborů autorského typu, mezi něž se vřadilo také několik hostů, většinou ostřílených divadelních organizátorů a praktiků, z NDR, Polska a Rakouska. Pro celodenní práci byli účastníci rozděleni do čtyř skupin, vedených zkušenými, teoreticky fundovanými i prakticky zaměřenými lektory s vlastní dlouholetou autorskou, režijní a hereckou přípravou. Ti také zkoncipovali základní metodické materiály a výchozí téze společné práce, které frekventanti obdrželi předem.

Většina dnů měla přesně stanovený časový program. Zahajovalo se pohybovými a hudebními rozvíčkami člena pražského Divadla na okraji Mikšiho Jelínka, jejichž hlavním úkolem bylo všestranné psycho-fyzické uvolnění pro další kolektivní aktivitu. Těžiště činnosti spočívalo přirozeně v práci ve skupinách. Každá z nich ve stylu jevištní laboratoře zvláštními metodami a na podkladě rozličné inspirace sledovala zmíněný hlavní úkol Dílny - kolektivní autorskou přípravu vhodného scénáře, resp. také jeho alespoň částečnou realizaci. Vždy navečer pak probíhala "plenární" sezení, zaměřená ke vzájemné informaci o dosud získaných scénických zkušenostech a každodenním postupu práce v jednotlivých seminářích. Bohatý celodenní program zakončovala zpravidla vybraná představení, o nichž se druhého dne živě diskutovalo. V závěru Dílny pak skupiny předvedly ukázky své týdenní aktivity a také vyšel hutný informativní bulletin.

Pro konkrétnější představu porovnejme byt jen letmo náplň a metody práce všech čtyř skupin. Třída režiséra Divadla "X" MĚKS S. K. Neumanna v Brně Zdeňka Čecháčka-Turby soustředila se na adaptaci koncizní literární předlohy - fantastické povídky anglického utopisty H. G. Wellse Země slepců. Jejím detailním výkladem se docházelo k obecnějším psychologickým a sociologickým aspektům textu a

k formulaci základního tématu, na jehož potomním divadelním zpracování by se všichni členové shodli. Téma bylo formulováno jako konfrontace uzavřené společnosti bez vyššího duchovního života s vnějším tvořivým elementem. Na závěrečném setkání třída předvedla vynalézavý scénický obraz života zmanipulované společnosti slepců, do níž vpadá vidoucí přichodí odjinud.

Pražský teatrolog Vladimír Just se zaměřil zejména na kolektivní improvizaci na daný námět či situaci, a to v rovině jevištního humoru. Cílem tu nebylo vytvoření uceleného jevištního tvaru, nýbrž spíše hledání společného komunikačního klíče a tvůrčí metody. Vzhledem k tomu, že většina zdejších členů neměla připraveny své předem zpracované texty nebo alespoň zřetelné formulované náměty, bylo vhodné téma hledáno teprve dodatečně a poté rozvíjeno formou etud. Na podkladě kuriozní novinové zprávy z "černé kroniky" vyzkoušelo se v rámci soudního procesu divadlo diskuse, demonstrace a sporu. Práce skupiny, která se zaměřila rovněž na teoreticko-historická poučení o některých kapitolách moderního světového divadla, vyústila v důkladně připravený "happening" s falešným "revizorem" v jedné z brněnských tramvají.

V kolektivu Arnošta Goldflama, režiséra profesionálního Hanáckého divadla Prostějov, soustředili se všichni hosté ze zahraničí. I když zde tedy napořád zaznívaly hlasy tlumočnicků, chuti do kolektivní práce nebylo o nic méně, a navíc přibyla výměna zkušeností v mezinárodním měřítku. Téma tu rovněž nefigurovalo předem, ale hledalo se v otevřených debatách a jednotlivci se ve funkci režisérského i v různých rolích střídali. Třída se posléze rozčlenila do dvou part. První došla ke třem variantám scénáře o plavbě různorodé skupiny lidí do neznáma, druhá realizovala svůj vyhraněnější zájem o nekonvenční divadelní formy raději v rovině ručních teoretických diskusí.

Třída loutkáře z pražského amatérského souboru Paraple Lučka Richta vymezila svou práci označením "předmět a prostor jako zdroj a prostředek divadelní aktivity". Zde se účastníci obešli nejen bez povného scénáře, ale koneckonců i bez verbální složky vůbec. V interiéru i pod širým nebem sondovaly se pestré možnosti jevištní znakovosti a rozvíjela se prostorová fantazie frekventantů - a to opět s devizou, že rozhodující není konečný výsledek, nýbrž spíše uplatnění všech užitečných nápadů a hledání nových postupů. Jako hlavní rekvizita vyborem posloužil dvacetimetrový pruh bílé látky, vynalézavě využívaný v reálném i metaforickém významu.

Přirozenou součástí Dílny byla večerní vyoraná představení amatérských divadel, přístupná i širší veřejnosti. Úvodem vystoupilo brněnské Divadlo "X" s invenční jevištní podobou méně známého prozaického cyklu Jaroslava Haška Velitelem města Bugulmy, kterou jeho autoři Pavel Bílek a Zdeněk Turba věnovali 100. výročí satirického narození. Soubor M-dílka CKVS Brno I uvedl dynamickou dramatizaci románu Gustava Flauberta Salambo, kterou podle scénáře Soni Smetanové nápaditě nastudoval Zbyněk Vrba. Nepočtený mladý kolektiv Nepojízdná housenka OKVS Brno II, úspěšný účastník posledního ročníku Wolkreva Prostějova, zaujal nekonvenčním generačním pohledem na poezii národního umělce Josefa Hory, nazvaným Horevání aneb Zahodit všechny hračky pro jedinou /scénář a režie Miroslav Lopatka/. Pražská Vizita s inscenací Kostky hrajících autorů Jana Borny, Jaroslava Duška a Oldřicha Kužílky pokračovala v linii svých poloimprovizovaných nonsensových výsměchů rozličným projevům absurdity kolem nás i v nás. Profesionální soubory zastupovala obě experimentální tělesa Státního divadla v Brně. Divadlo Na provázku nabídlo volné pásmo písniček ze svých starších inscenací, Hanácké divadlo přivezlo náročné nastudování scénáře Arnošta Goldflama a Josefa Kovalčuka. Bylo jich pět a půl.

Ačkoli s podobnými akcemi nemáme u nás zatím mnoho zkušeností /natož pak dostatek vhodné odborné literatury/, splnila Dílna 83 své poslání dobře. Všechny čtyři skupiny pracovaly naplno a v dělném ovzduší vzájemného pochopení, které přeloženo pokusnickému hledání a při zkoumání vytyčených problémů chtělo být co nejdůslednější. Nyní tedy jde o to, aby se zde získané cenné zkušenosti promítly do budoucí každodenní činnosti desítek našich amatérských souborů.

Vít Závodský

SLOVO O SOUBORECH

Divadlo LOKOŘÁN z Olomouce je soubor nový - vznikl v roce 1983. Přesto nemůžeme říci, že by šlo o soubor naprosto začátečnický, bez divadelních zkušeností. Hlásí se totiž za pokračovatele /či odnož/ divadla Za Arcadlem /Snad si někteří z vás vzpomene na jeho loňské vystoupení na Akademickém Brně, tento soubor se stal totiž vítězem loňského ročníku/. Letos tedy přichází z Olomouce nové divadlo s novým pojetím divadelnosti, s novým tvůrčím směřováním a s novou hrou. Je to hra známého amerického spisovatele společensko-kritických sci-fi románů Kurta Vonneguta, Jr. Šťastné narozeniny /původní název Happy Birthday Wanda June/. Pokud někdo viděl tuto hru, jak ji inscenovalo jihlavské "kamenné" Hanácké divadlo, má dobrou příležitost konfrontovat ji s inscenací olomouckého divadla malých jevištních forem. Který přístup je textu adekvátnější, si pak rozhodnete sami.

Soubor APROXIMACE vznikl koncem roku 1977 v Neratovicích, od roku 1980 je však divadlem malých forem při FV SSM HuF VŠB Ostrava. Mezi členy divadla jsou však kromě studentů VŠB i studenti pedagogické fakulty, ostravských středních škol a někteří členové souboru jsou již absolventy vysoké školy.

Více než označení "divadlo malých forem" se podle vlastního mínění členů souboru hodí "škatulka" autorské divadlo, neboť APROXIMACE "v nejvyšší možné míře využívá jen a jen schopností svých členů". Autorem většiny her je Dušan Pimík, hudbu k představením komponuje ing. Petr Vlasák, současný umělecký vedoucí divadla. Na dotváření konečné podoby představení se však aktivně podílejí všichni členové souboru, s přípravou některých představení odborně pomáhali umělci ze Státního divadla v Ostravě. Celkem za patnáct let svého působení uvedla APROXIMACE již patnáct premiér: Z nádraží nikam; Šok číslo dvě; Revize jízdenek; Za dveřmi číhá zahradník; Přísně tajné klukoviny; Fuga a tokata Klot-Dur, opus 1, pro razítko a orchestr psacích strojů; Alibi; Laboratoř alchymisty Petra Vlasáka - 2; Červená Karkulka a Sherlock Holmes; dále volněji sestavená představení Vstupte bez klepání a Džem - šašlik. Společným

Město Brno má v oblasti amatérského divadelnictví /zejména tzv. malých jevištních forem a autor-
ského divadla/ v rámci ČSR poněkud výjimečné postavení: vždyť tu v současné době - vedle zhruba dal-
ších patnácti kolektivů tradičnějšího zaměření - více či méně aktivně pracuje asi dvacet pět rozlič-
ných souborů právě tohoto progresivního typu. Pohled na plán Brna by přitom dosvědčil, že nejsou sou-
středěny jen do městského centra, ale vyskytují se také v okrajových částech brněnské aglomerace -
od Pisárk po Slatinu a od Komárova do Soběšic.

Tato skutečnost, jakož i fakt, že národní přehlídka těchto experimentujících kolektivů Šrámkův
Písek probíhá nyní jako bienále, přivedla několik zodpovědných kulturních institucí na zásluhou my-
šlenku pořádat nové, netradiční akce, které by umožnily vzájemnou konfrontaci odlišných metod práce
i výměnu zkušeností mezi jednotlivými soubory moravské metropole. Městské kulturní středisko S. K. Neu-
manna pořádalo v sále Vysokoškolského klubu SSM na Gorkého ulici již čtyři ročníky přehlídky mladého
divadla, jichž se zúčastnilo mnoho kolektivů různorodého zaměření a stejně tak rozdílné interpretační
úrovně. O bohaté zázemí této experimentální aktivity mohlo se opřít také devět ročníků národní přehlíd-
ky vysokoškolských divadel, které se zde pravidelně konaly od roku 1976 /už předtím tu ovšem probíhaly
nespecializované národní festivaly v rozličných oborech vysokoškolské ZUČ/.

Netradičnímu amatérskému divadlu dávají prostor také některé brněnské svazácké kluby, např. Vys-
okoškolský klub nebo Klub mládeže na Křencově ulici, a také většina Obvodních kulturních a vzdělávacích
středisek, kterých tu pracuje celkem pět. Do své již čtrnácté sezóny vstupuje právě Studio Horizont
při OKVS Brno III na Lesné. Domácí kolektiv Triangl tam nyní reprizuje dramatizaci "černého" románu
Vítězslava Nezvala Valérie a týden divů v režii scenáristy Ladislava Kozlovského.

Poměrně krátkou dobu - okolo pěti let - působí v Horizontu divadlo Cyindr. Za tuto dobu přípra-
vilo tuším celkem deset premiér a odehrálo asi stovku repríz, a to i mimo své mateřské působiště. Je
vítězem jednoho z ročníků soutěže humoru a satiry Příbramský permoník. Pod názvem "Výprodej 82" uspe-
šně předloni Cyindr reprezentativní přehlídku pěti svých inscenací, které všechny režijně přípra-
vil spiritus agens kolektivu Pavel Vašíček. Nejlepšími pořady tu představovaly nápadité Holčičiny,
kde scénář "cirkusu na motivy mládeže a knihy Karla Poláčka Bylo nás pět" napsala Iva Blahutová. Nastu-
dování se probíjalo do předloňského krajského kola Šrámkova Písku a soubor s ním vyjel i do zahrani-
cí. Součástí "Výprodeje" nebyly ovšem poslední premiéry Cyindru - Vašíčkův scénář proz Frigyesa Karin-
thyho Byl jsem dvě kotata a hrálo jsem si se svou, text režiséra Vladislava Dolníka Vlak v 11.26, kte-
rý má etizádost burcovat publikum z mravní letargie formou modelového dramatu, a jevištní verze humo-
ristického románu brněnského satirika Miroslava Škály Svatební cesta do Jiljí, režírovaná P. Vašíčkem
a L. Runtákovou.

Jedním z nejdéle pracujících souborů je Divadelní studio Josefa Skřivana při OKVS Brno IV, nesou-
cí jméno zdejšího pokrokového meziválečného herce a režiséra. Umělecky nejucelenější inscenací a nespo-
rým vyvrcholením dosavadního úsilí Skřivanovců stala se před pěti lety původní dramatizace Homérova
eposu Odyseje v režii Zdeňka Pospíšila z Divadla Na provázku. Od té doby opět omlazený soubor hledá no-
vé cesty svého dalšího vývoje, a to například v historickém apokryfu svého vedoucího Petra Veselého
V nepravé poledne aneb Švédové před Brnem /režie Květa Arcanidu/, v montáži šesti povídek Vasilije Šuk-
šina Pět deka moci /nastudoval "provázkový" herec Miroslav Donutil/ nebo naposledy v pásmu sedmi Apo-
kryfů Karla Čapka /režie Jaroslav Haidler/, v holanovském pořadí Jeskyně slov či ve vítězném pořadí le-
tošního krajského kola Šrámkova Písku - Expedici v pojetí P. Veselého.

K Čapkovým apokryfům obrátil se také letošní účastník Akademického Brna soubor Hrnc elektrotech-
nické fakulty VUT Brno. Montáž nazvanou Disco aneb Prométheův oheň /režie Václav Müller/ zahrnoval pří-
tažlivým prostředím současné diskotéky a proložil publicistickými odkazy na dnešní svět násilí a teroru.
Dobře míněná smaha podtrhnout tak aktuálnost autorova naléhavého poselství, odsoudit konzumně prázdň
přístup k životu a zdůraznit zodpovědnost každého z přítomných za předání poctivě lidské kultury budou-
cím generacím vedla však nakonec k jisté nevyváženosti nastudování.

Začínající divadýlko z veteriny našlo si ve svém Anatomickém dramatu /kdo neprožil, neuvěří/ dobrý
odrazový můstek v nefalšované studentské recesi. Jednalo se o řízenec každodenních epizod s předskauško-
vé mikrosociety vysokoškolských kolejí a jeho komika se opírala o dobře odpozorované, výstižné charakte-
rizované a diferencované, byť poněkud karikované typy, vzdáleně upomínající na populární Študáky a kan-
tory Jaroslava Žáka. Ještě úspěšněji se pak vypořádalo s groteskou Ladislava Smočka Podivné odpoledne
dr. Zvonka Burkeho.

Sympatickou štikou mezi studentekými kolektivy je samorestlé Vařidlo z gymnázia na Elgartově ulici.
Jeho autorské pořady s vynalézavými názvy jako Bláznění, Zatvařování, Pobláznění topenáři nebo naposledy
provokativní "Hm..." /režie Roman Ráček/ představovaly vždy upřímný i kultivovaný pokus o generační vý-
pověď o dnešku, sympatický svým protiměstáckým nonkonformismem.

V letmé charakteristice brněnských souborů autorského typu mohli bychom ovšem pokračovat ještě dlou-
ho. Potom by jistě přišla řada na letos již pátiletou M-dílnu a svou tvář teprve hledající Biko /OKVS
Brno I/, na čtveřici Nepojízdná housenka, Pod obrazem, Nova et vetera a Kolektiv z OKVS Brno II, na Stu-
dio mladých souborů J. K. Tyl ze Slatiny /zřizovatel OKVS Brno IV/ i na kvarteto dosud méně známých part
z OKVS "pětky". Potěšitelné je, že vešle souborů majících za zřizovatele velké průmyslové závody /Malé
divadýlko při Domu kultury ROH Královopolské strojírně, Studio mladých Svatoňoj koncernového podniku
Zbrojovka atp./ začínají se slibně rojit amatérští divadelníci brněnských vysokých škol, a to jak na VUT,
tak na Univerzitě J. E. Purkyně /budoucí právníci, přírodovědci a filozofové, kteří v rámci katedry an-
glistiky pravidelně brávají jakožto Gypsywood Players dokonce anglicky/.

Zde se však, že už jsme vaši čtenářskou trpělivost naplnili dostatečně dlouho. Snad se tedy shod-
neme alespoň na tom, že město Brno, hostitel přehlídky, má - bez neskromného chlubení - v oblasti netra-
dičního amatérského divadelnictví vcelku co nabídnout.

Střídavě oblačno

VČERA BYLO ZAHÁJENO AKADEMICKÉ BRNO

Za přítomnosti zástupců stranických a svazáckých orgánů byla včera ve Vysokoškolském klubu slavnostně zahájena národní přehlídka vysokoškolských divadelních souborů Akademické Brno. Slavnostnímu zahájení byli přítomni i zástupci organizátorů (UJEP, CSV, SSM, UJEP a MKS SKN) v čele s prorektorem univerzity prof. dr. Waltrem Smrčkou, DrC., přítomen byl i zástupce ministerstva školství CSR.

Zahajovací představení patřilo tradičnímu účastníkovi přehlídky souboru Provizorium (PedF České Budějovice). Představil se adaptací vlastního scénáře inspirovaného dětskou prózou Vítězslava Nezvala Anička Skřítek a Slaměný Hubert. Jejich Anička Skřítek však připravila početnému publiku první zklamání. Po úspěšné loňské scénické adaptaci Morgensternových veršů se tentokrát nepodařilo do arény převést hravost Nezvalovy poetiky. Vzniklo tím do značné míry nečitelné představení, charakteristické navíc i pochybným režijním výkladem hlavních postav. Ztrácela se tu nejen hravost, ale i pro studentská divadla tak charakteristická fantazie. Vše místo toho zabředlo do schematického přehrávání.

V kontrastu s Provizoriem pak hodně ze zde absentujícího předvedl brněnský Hrnec (EF VUT Brno). Jeho adaptace Mikulkových pohádek Chrástů brachru doslova hýřila režijními nápady. Je plná fantazie i zdravé recese. I když se včerejší představení Hrnec nevyvedlo tak, jako třeba to, kterým se prezentoval ve stejném prostředí na krajském kole Stránská Piska, a přece jen občas zabředlo do rozehrávání nepodstatných hereckých spílek, přece jen působilo divadelnějším dojmem než představení zahajující.

Proti původnímu plánu jsme včera ještě viděli divadlo poezie — Visuvadlo (VŠCHT Pardubice).

Jejich Variace na téma Poema konce, kterou vytvořila členka souboru Irena Janotková z veršů Mariny Cvetájevové, sice hodně utrpěla neúměrnou délkou i některými technickými nedostatky — např. nesrozumitelný zpěv — ale podařilo se jí vystihnout náladu veršů i životních postojů autorky. Nejlépe pak tohle představení vyznívá v místech, kde pohyb akterek jakoby vycházel přímo ze samé podstaty poezie a není pouhou estetickou ilustrací, byl pohybový — zvláště u protagonistů — značně kultivovanou.

Závěr včerejšího maratónu patřil inspirativnímu představení brněnského Cylindru. Přehlídka pokračuje samozřejmě i dnes od 18 hodin, kdy bychom měli vidět pražské Divadlo na Albertově s adaptací próz W. Saroyana.

JAROSLAV KRAVKA

O akademických telegraficky

Druhý den přehlídky divadel malých jevištních forem vysokých škol Akademické Brno — středa: Referent trčí za Vyškovem, auto nepojízdné po předváděcím představení HaDi Na hrázi věčnosti. Vybráno z referátu Františka Ryčla ve zpravodaji:

„DIVADLO NA ALBERTOVĚ z Prahy, adaptace dvou Saroyanových povídek pod názvem V našem kraji jsou lidé zdvořilí. Nalivní přístup, je problematické hovořit o adaptaci, spíš »hraní si« na Saroyana. Aby to bylo poutavější, přidá se pár trampských písniček — a hotovo. Bylo by třeba lépe zpracovat dramaturgii představení. Vtipy snad divácky vděčné, nicméně přece jenom laciné. Hosté večera — ironii osudu právě to nejlepší, co jsme viděli. Nejprve soubor brněnské filozofické fakulty **KÁMEN ÚRAZU** (bohužel jenom zbylí vytrvalci byvšího Vadidla, pozn. jpk.). Jejich Smylonie pro znuděné diváky a elektrický proud zajímavá, mohla šokovat silná agrese víta výrazu, bojím se, že zatlačovala obsah textu. Plzeňská dvojice **LUKS** — jejich Schýza byl proud slovního i akčního humoru, improvizace. Ani vtipy, které nepatří zrovna k nejnovějším a neznámým, v podání Luku nevyzněly ani hluše, ani ořehe. Luku to u diváků vyhrál.“ (Podstatně zkráceno.)

Třetí den přehlídky — čtvrtek. Zbývá jenom třicet devět řádků. (Referent už mimo Vyškov.)

„DIVADLO ZA ZRCADLEM z Olomouce si troufalo na Šťastné narozeniny K. Vonneguta. Byly nad síly souboru. Herecký projev zcela mimo smysl textu. Postrádám odpovědnější režijní vedení. Protiválečný text se mění ve frázi odříkanou hluše a bez života. Akcentovány jsou pouze podbíživé vtipky, jímž, zdá se, protagonisté porozuměli („Vzdělávat krásnou ženskou, to je jako zaplatit švýcarské hodinky medem“). Výsledek je nepřesvědčivý, obliba literární předlohy neznamena ještě umět text tlumočit. I z velkého autora lze nasekat pěknou faširku. — Ostravská **APROXIMACE** se pochlubila Červenou karkulou a Sherlockem Holmesem. Chlubila se dlouho, až přišel, a lacinou vtipnost střídala s nudou. Není nic lehčího než drkat na strunku vojenského zupáctví, není nic horšího než vtipky komentovat, rozvádět. Nejlepší je představení tam, kde si jeho aktéři pohrávají se slovíčky, pokud nepřeváží ilustrativnost. Tempo ochablo po přestávce úplně, a vlastně bylo možné vypovídat se docela dobře před ní. Líbily se některé písničky.

Balzámem večera byl host — **GABRIELA WILHELMOVÁ** a **Comedia finita**. Oběma věnujeme raději glosu samostatnou. V máji.

JIRÍ KRÍZ

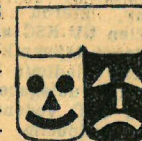
AKADEMIKY ZACHRÁNIL MÁJ

ZADÁNO PRO ZÁJMOVOU UMĚLECKOU ČINNOST

Dnes odpoledne skončí závěrečnou diskusi a Labyrintem světa a lusthausem srdce L. Kundery a Divadla na provázku pětidenní přehlídka divadel malých jevištních forem vysokých škol Akademické Brno. Vraťme se však ke včerejšku, kdy pro porotu, soutěžící i diváky (poprvé jsem měl pocit, že i neprofesionální divadla mají diváků dostatek) skončil ve Vysokoškolském klubu kolotoč soutěžních představení.

STUDIO POEZIE

vrátilo našťastí i optimističtější náladu, neboť studenti pražské filozofické fakulty přesvědčili, že nápaditost ve smyslu tvůrčím se z divadel vysokých škol nevytratila. Tedy, abych jim zbytečně neodpouštěl, až na vstup a závěr adaptace Máchova Máje — obojí rozvěklé až do únavnosti. Kdo zná legendu Máje Burianova, kdo viděl Máje E. Tálské v Dnp, předpokládal, že mnoho nového s klasickým textem mladí Pražané nenakouzlí. Jenomže filozofové vymysleli Máje jako inžinírní produkci, řekněme kočovné společnosti, bohaté se poučili o lidovém divadle, kramářské poezii, a nová interpretace byla na světě. Promyšlené spojení s hudbou, kontrastně současnou, pro úplnost vyřešeno výtvárně, obdivuhodně, a stylově čistě zvládnutý herecký projev... Zajisté jednoduchý návod, jak vytvořit velmi dobré představení, jež přesně vyvažuje právě v pochopení smyslu sdělení úvodní a závěrečnou desinterpretaci způsobenou „kouzlem nechtěného“ projevů dětského, jemuž je Máje nad sílu. A tedy vyvažuje a převažuje všechny předvedené Vonneguty a Saroyany, kteří zjevně oblíbení

(ale i módní) jsou nad síly souborů, dodatečně vysvětlujících smysl scénicky nevydařených adaptací. Konečně, neupřeme jim právo na omyl.

Plzeňský soubor **CLOVECE NEZLOB SE** se představil pantomimickými etudami nazvanými Svátba. Dramaturgicky bylo představení vystavěno solidně, herecky se smyslem pro gag, někdy na zcela dešifrovatelný, jindy nezvládnutý gestem. Možnosti souboru jsou ovšem značné, o čemž přesvědčilo formální odlišení jednotlivých epizod. Převýšilo tak trochu kompozici celku, jemuž by prospělo žánrové pročištění.

Závěr přehlídky nebyl zrovna nejšťastněji uzavřen vystoupením (naštěstí nesoutěžním) **studentů JAMU** (druhý ročník). Snad nejvíce ze všech odevzdali daň trémě. Jejich **Stěpka V. Šukšina** byl plný rozmáchné prudkých gest, nešukšinské hřmotnosti ubíjející zvláštní poetiku předlohy, režijně pak byl opakováním lépe zvládnutých Šukšinových povídek brněnského DSJS. Pro příští herce to není vřizitka nejlichotivější...

Slůvko závěrem: Trochu se letos ze studentských souborů vytratil tvůrčí přístup, smysl pro experiment, zdravou studentskou recesi, postrádám prvky satirické, hravosti, nadšení. Tendence k ochotničení je dokonce krokem račím. Snad jenom pražské **Studio poezie** a prý také brněnský **Hrnec** a pardubické **Visuvadlo** snesou měřítka přísnější. A tedy honem raději k ročníku příštím.

JIRÍ KRÍZ

BV 28.4.84

Satelit KLUB

v měsíci květnu u v á d í

středa 2.5.1984 20.00 hod.	ZAHODIT VŠECKY HRAČKY PRO JEDINOU Představení divadelního souboru "Nepojízdná housenka" OKVS Brno III
neděle 6.5.1984 20.00 hod.	KAREL PLÍHAL Večr folkového zpěváka
středa 16.5.1984 17.00 hod. 20.00 hod.	PRINCEZNA NA HRÁŠKU, O ČERVENÉ KARKULCE Dvě pohádky pro nejmenší uvádí Mladá scéna JKP Třebíč HOLČIČINY Divadelní představení na motivy knihy K. Poláčka "Bylo nás pět" uvádí divadlo Cyklindr OKVS Brno III
středa 23.5.1984 16.00 hod. 20.00 hod.	CO VÍŠ O HISTORII MĚSTA BRNA? Soutěžní pořad připravilo OKVS Brno I SKUPINA E L O - I. část 1970 - 77 Poslechovou diskotéku připravila 303. a 705. ZO Svazarmu, klub elektroniky Brno
pátek 25.5.1984 17.00 hod. 20.00 hod.	POVEDENÝ TATÍNEK A JÁ Literární pořad z knihy Oty Pavla "Jak jsem potkal ryby" a "Smrt krásných srnců". Učinkuje PETR HANIČINEC, člen uměleckého souboru DIVADLA NA VINOHRADECH - PRAHA
středa 30.5.1984 17.00 hod. 20.00 hod.	MÓDNÍ PŘEHLÍDKA Ukázky prací zhotovených v kursech šití OKVS I, modely jarního a letního odívání pro všechny věkové kategorie. EXPEDICE Představení divadelního studia Josefa Skřivana OKVS Brno IV

POZOR! Každý čtvrtek uvádíme diskotéky od 16.30 - 20.30 hod.

Předprodej vstupenek na klubové pořady - OKVS Brno I,
tr. Vítězství 32 a každý čtvrtek od 18.00 - 20.00 v klubu SATELIT.

KD marš. Zacharova 3 Bohunice autobus č. 47 a 50
tramvaj č. 6 a 15

Změna programu vyhrazena!

O CO NÁM JDE

ŠRÁMKŮV PÍSEK '84

program

dnes ČTVRTEK 7.6.

MěNV Písek

9.00 - přijetí vedoucích souborů

ZK Jitex

- 9.00 - seminář Mimoestetické funkce divadla
- 10.00 - DIVÁCKÉ FORUM
- 14.00 - Studio P Jindřichův Hradec - J. Werich: Fimférum (45 min)
- 15.30 - Fopa Karviná - W. Shakespeare: Macbeth (30 min)
- 16.30 - DK Jirásek Česká Lípa - Oidipus podle Sofokla (60 min)
- 19.00 - Divadelní studio J. Skřivana Brno - A. Milne - P. Veselý: Expedice (60 min)
- 20.30 - Křemnické divadlo v podzemí při KM Labyrint Křemnice - J. Pakla: Smetisko (60 min)

Stálá divadelní scéna

22.00 - projekce filmů FAMU

DS J.SKŘIVANA

vzniklo v roce 1954. K jeho historii Josef Skřivan po dotýká, že "bylo vzápětí velice slavné, dokud v roce 1975 nezaniklo. Obnovilo se následujícího roku a od té doby bojuje s břemenem své slavné minulosti, která zavazuje. V roce 1981 studio málem zaniklo, ale o den později, to už roku 1982, vstalo z mrtvých. Letos uplynulo 30 let od jeho vzniku, břemen

minulosti od té doby přibýlo a DSJS v tomto složení končí. Mezitím se vyrobily nějaké inscenace." Například

EXPEDICE

- představení podle slavné knihy Medvídek Pú, které však vůbec není o Púovi. Základem zpracování byla kapitola o expedici k severní pól, ale hraje se spíše o expedicích vůbec, expedicích našich životů, o hledání něčeho, co nenajdeme, poněvadž nevíme, kde to hledat

-r-

EXPEDICE

Kdo DSKS zná, nebyl překvapen, že předvedla expedici úspěšnou. Je to chytrá výprava, která vede přes knihu Medvídek Pú a přes severní točnu k mnoha dalším subtilnějším významům. Vynalézavé hledání paralel lidského a zvířecího, půvabný zmatek slov, z nichž žádné není ponecháno v klidu a bez povšimnutí, křehká herecká práce dokážou udělat z představení tohoto souboru autentický zážitek. Jsou tu vyrovnané herecké osobnosti, třebaže jejich výkon nese různou míru stylizace (včetně zcela civilního projevu). Nápady prostupují představení a jejich kvalita nenechává na pochybách, že jde o soubor originální a nezaměnitelný.

-in-

Chybi'

26. Srámkův Písek

Scena 16/84

OHLEDNUTÍ ZA LETOŠNÍM ROČNÍKEM ŠRÁMKOVA PÍSKU

Cesta od hry k tématu

MF 13. 6. 84

Šrámkův Písek, blenále divadelní malých jevištních forem, který se konal minulý týden v Písku v rámci Celostátního festivalu zájmové umělecké činnosti, měl pracovní charakter.

Úvodem je třeba připomenout podstatnou věc. Šrámkův Písek je přehlídkou nesoutěžní — což je věc, o kterou se vedou dlouholeté spory. Faktem zůstává, že divadla malých forem, nebo jak se ujal termín v sedmdesátých letech — autorská netradiční divadla, jsou něco tak širokého, že srovnávat a vyhodnocovat je opravdu obtížné a mnohdy problematické. Nejde-li o soutěž, jak diferencovat, jak se orientovat? Lze říci bez nadsázky, že těžko. Těžko se totiž hledá úhel pohledu. Jiný má pravidelný účastník, který hledá srovnání, mezníky, trendy vývoje, jiný začátečník, který je zmaten složitostí diskuse, emotivností postojů a rozdílných východisek teoretiků a účastníků samotné tvorby. Nutno dodat, že diskuse se letos vedly naplno.

Myslím, že celkové hodnocení letošní úrovně, ale i trendů, lze provést na základě dvou přístupů. První vychází z toho, že amatérská umělecká tvorba nabízí dva přístupy. Jeden jednodušší, školštější, kde principem je hra, učení se divadlu, orientaci v jevištních prostředcích. Tady lze mluvit o čtyřech souborech. Souboru LŠU z Olomouce (J. Hašek — Lásko, ó láska, mocná čarodějko) a lidové konzervatoři Východočeského KKS (O. Wilde — Strašidlo canterwillské) lze k dobru přičíst ovládnutí základních divadelních prostředků, k záporům neautorské uchopení předlohy. Studio P z Jindřichova Hradce, přes zjevnou chuť ke hře, zůstalo za textem Werichova Fimfára. Čtvrtý soubor, Duha Bechyně, předvedl loutkovou etudu na „klasickou pohádku“ se sympatickým autorským posunem, výraznou prací s hovorovým jazykem a citem pro pocity mladého člověka. Další osm souborů se pokoušelo o vlastní autorský styl, nezaměnitelnou poetiku a hledání vlastního tématu, jeho výkladu a smyslu. Tady lze využít druhého přístupu, hledání základních trendů jednotlivých jevištních forem. Již v samotném podtitulu Šrámkova Písku je rozpor. Malé jevištní formy jsou totiž termínem pro divadlo stavící na vlastním autorském textu, vycházející v podstatě z kabaretu, rozvíjející slovní humor, písničku jako divadelní útvar — sám termín pak také

vznikl v rámci této divadelní aktivity na přelomu padesátých a šedesátých let. Proti tomu sedmdesátá léta byla složitější. Objevovale se směsice žánrů — od kabaretu, navazujícího právě na divadla malých forem, až třeba po fyzické divadlo, od divadla metafor, vycházejícího z divadla poezie, po čistě výtvarné divadlo. A celá tato aktivita začala být nazývána autorským netradičním divadlem, které nesmíme chápat jako žánr. Přesto často právě malé formy a autorské netradiční divadlo, inspirovány jinou než vlastní předlohou (lze považovat termín Divadla

variace na světoznámou knížku Medvídek Pú. Přesný kontakt s divákem, a hlavně těžko formulovatelná, ale nezaměnitelná poetika odrážela citění generace dvaceti letých. Divadlo X, nejstarší účastník Šrámkova Písku a jeden z našich nejrenomovanějších amatérských souborů, vyrůstající z výrazné brněnské divadelní aktivity, vzalo na sebe úkol náročný — uvedení české barokní Komedie o Františce. K dobru představení je třeba přičíst pokus o zachycení klasických hodnot předlohy a její tlumočení postupy „syntetického“ autorského divadla. Bohužel

Studio Paraple Praha ve hře Kichotdní

FOTO: M. JANATA

na provázku o „nepravidelné dramaturgii“), stály v nesmiřitelném rozporu. A na jednon, ať letošní Šrámkův Písek nobyl nijak jubilejní, se zdá, že většina souborů je poučena, že neobjevuje znovu Ameriku, že základní řečiště je určeno, že cílem je vlastní syntetické divadlo s nezaměnitelnou poetikou — bez ohledu na vlastní kořeny. A hlavně: zdá se, že je otevřena cesta k závažnější a kvalitativně hodnotnější etapě — hledání větší poetičnosti divadla, vlastního tématu novou nastupující generací (tak toužebně očekávanou dnes již čtyřicátníky, kteří jsou omylem stále považováni za nejmladší).

Osm výše zmíněných představení přes onu uvedenou syntetičnost však zdaleka nelze „zaškatulkovat“. Většina souborů navíc již několik let hledá svou tvář a mění ji. Ať v dobrém nebo špatném slova smyslu. Pražský soubor Paraple je jedním z nejzkušenějších. Suverénně vládne metodou, stavící na kontrastu loutky a živého herce, a trpí si i na takové předlohy, jako je Cervantesův Don Quijote. V každém případě šlo o představení na vysoké herecké a interpretační úrovni. Fopa z Karviné provedlo vysoce subjektivní kolektivní hru na Mackbetha. Shakespeare, uvedený jako autor, se dal dešifrovat pouze z několika vět a témat. Základem byla tedy hra na motivy, která ale bohužel přes osobité vidění nekomunikovala s divákem i tak připraveným, jako je divák Šrámkova Písku. DK Jirásek z České Lípy předvedl klasičtější variantu Sofoklova Oidipa. Základem bylo použití principů silně emotivního fyzického divadla, se snahou o čistou hereckou akci i přesný režijní půdorys. Záměr však zůstal na půli cesty.

Jedním z příjemných překvapení byla Expedice brněnského DS J. Skřivana, které uvedlo vlastní

spiš formálních než obsahových. Nelze se ubránit dojmům, že Divadlo X je silnější ve své „závažnější“ dramaturgické linii. D 3 z Karlových Varů se pokusilo o uvedení textu vysoce současného, jakési volné parodie na „pověsti“ s tématem vztahu k domovu, naší minulosti a budoucnosti, rozporu člověka a techniky, jeho výchovy a perspektivy. Originální představení přes své klady zůstalo spiš etudou, hrou, než svébytným interpretačním činem. Pražské A studio uvedlo volnou variaci na severské ságy Píseň sobů. Na představení je možno ocenit zaujetí pro velké téma, stylizované režijní pojetí a vytknout mu nedostatky, vyplývající z náročnosti práce s mladými herci. Osmý soubor — pražská Lampa — se pokusil o dramatizaci Lemových textů Mellem. Syrové herectví, groteskní nalivní nadsázka snadno získávají diváčkou odezvu a jsou plochou pro živé a dynamické divadlo. Přesto lze asi souboru vytknout příliš volnou, nestylizovanou divadelní poetiku.

Šrámkův Písek je pracovním setkáním — na tom mají podíl jak piseční pořadatelé, tak oddělení kultury ČOV SSM, které spolu s Ústavem kulturně výchovné činnosti odvádí na poli mladého netradičního divadla kus obdivuhodné a poctivé práce. Písecký festival je příkladem spolupráce stojící nad lokálními zájmy. Výsledek je neodiskutovatelný — přes různé aspekty hodnocení Šrámkova Písku je víc než jisté, že mladým účastníkům o něco jde, že se učí nešvindlovat, hledat kultivované vidění světa, rozvíjet estetické kvality člověka a pomoci tématu se dobírat pravdy o člověku a společnosti. Přes náročnost této cesty je s odstupem vidět, že je perspektivní.

ZDENEK POTUŽIL

V Písku zazářila Expedice

ZADÁNO PRO ZÁJMOVOU UMĚLECKOU ČINNOST

Dvanáct soutěžních a tři seminární představení, diskuse o každém z nich, sbor lektorů, amatérští divadelníci a publikum — to byl letošní, v pořadí už XXVI. Šrámkův Písek, který je v poslední době jako festival divadel malých forem a netradičního divadla každé dva roky nedílnou součástí celostátního Festivalu zájmové umělecké činnosti.

Mezi těmi, které do národního kola doporučily poroty jednotlivých krajských kol, samozřejmě nemohli chybět i zástupci našeho kraje — dva brněnské soubory: Divadelní studio Josefa Skřivana (OKVS Brno IV) tu uvedlo svou Expedici a Divadlo X (MKS SKN) Komedii o Františce.

Zatímco „IXKA“ zaujala především hudební stránkou inscenace, stala se Expedice, ono osobité představení na motivy známé dětské knihy Medvídek Pá, doslova slágrem festivalu. V diskusích byla mnohokrát připomenuta především nápaditá práce s původním textem, bylo vzpomínáno na civilní přirozený projev všech herců, mluvilo se i o tom, že právě toto představení nezůstává v prvním plánu, ale snaží se o vlastní výklad, kterým jen umocňuje původní textová sdělení.

Letošní Šrámkův Písek totiž mnoho takových představení nepřinesl. Znovu se tu totiž odhalila zřejmá nestejná hodnotící kritéria jednotlivých krajských porot. I když musíme vzít v úvahu i skutečnost, že festivalová představení amatérských divadel málo kdy patří k těm nejvyvedenějším — působí tu nervozita z neobvyklého prostředí i prachobyčejná tréma znáročného festivalového publika.

Pokud ovšem má festival působit nejen jako pouhé setkání, ale jako konfrontace výsledků práce, pak je nutno konstatovat nepříliš

přijemný soud. I z amatérského netradičního divadla se nám poslední dobou jaksi vytrácejí současné témata. Rada souborů se začíná uchýlovat k prvoplánovnému zpracovávání předloh (klasický příklad LSU Žerotín Olo-

mouc a jeho adaptace Haškovy povídky Lásko, lásko mocná), které dosti často postrádá vlastní autorský výklad, který by dokázal najít paralelu zvoleného tématu s naší současností. Ze se tím z inscenací nutně musí vytrácet nezbytná míra poetičnosti, ale i političnosti, je víc než jasné.

Proto lze jen pochválit dramaturgický výběr dvou seminárních představení (Divadlo na okraji s „pokusem o muzikál“ Důvěřlivé smlouvání s osudem; mimochodem uvidíme je v Brně už tento měsíc 27. a 28. v Lidovém domě v Husovicích) i pražský Kolotoč s Berši, dej si. Nechceme teď ani tak mluvit o výborné hudbě a textech Mikiho Jelínka v případě prvého, či o výjimečných akcích v případě druhém, jako spíš o tom, že obě se zabývala současnými lidskými problémy, odhalovala možné konfliktní situace a leckdy se i pokoušela najít možná řešení.

A právě podobné vlastnosti lze vystopovat i ve „skřivanovské“ Expedici. A i proto se stala slágrem letošního Šrámkova Písku.

[za]

BV 13.6.84

Divadlo na dvorku

Nádvoří Městského kulturního střediska Stanislava Kostky Neumanna patří v posledním červnovém týdnu amatérskému divadlu. Postupně se zde představí nositel ocenění z letošního Wolkerova Prostějova **Nepojízdná housenka** (uveďte zítra své Pádové otázky) a účastníci letošního Srámkova Písku **Divadlo X** (ve středu Velitelem města Bugulmy aneb Zpráva o Jaroslavu Haškovi; ve čtvrtek Komedie o Františce, dceři krále anglického, jakož i o Honzíčkovi, synu kupce londýnského) a **Divadelní studio Josefa Skřivana** (v pátek uveďte Expedici). Všechna představení začínají o půl deváté. (ejs)

BV 25.6.84

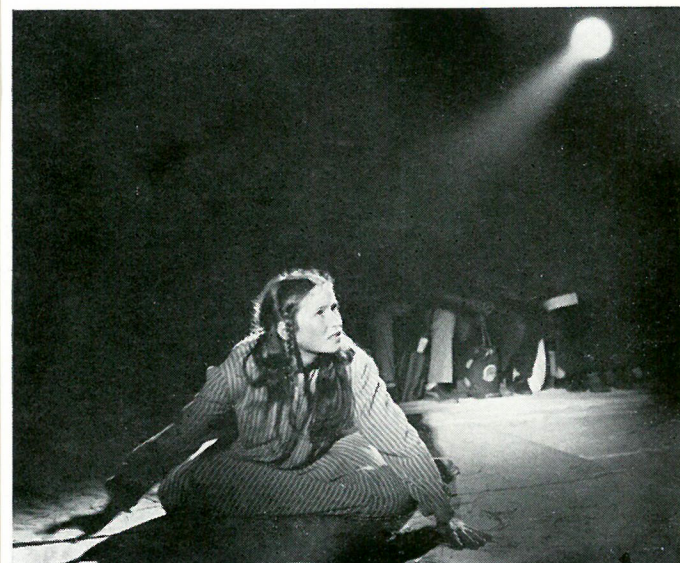
Šrámkův Písek

Již 26. ročník přehlídky divadel malých jevištních forem se konal v prvních červnových dnech ve městě nad Otavou, v Písku. Co nového ŠP 84 přinesl, co objevil a odhalil se dočtete uvnitř čísla.

Článek Jana Vedrala fotografiemi doprovodili Josef Chuchra a Oswald Schorm, kteří pilně mačkali spouště svých fotoaparátů.

(gm)

FOTO NA TITULU PAVEL ŠTOLL

PODEBRADY 1984

Letos se již podvanácté stane střed Polabí i středem zájmu mladých tvůrců amatérského divadla. Slůvko mladý není v tomto případě označením pro věkovou skupinu, nýbrž podtržením záměru soustředit v jednom místě a čase výběr inspirativních a podnětných inscenací mladých svými myšlenkami, výpovědí o vztahu k nejživějším problémům a otázkám současného života a rozvoje společnosti, tj. mladých svým obsahem a formou. Účastníci letošního FEMADu zhlédnou ve dnech 13.–16. a 20.–23. září 1984 v prostorách divadla Na kovárně v Poděbradech celkem 14 představení.

Hru B. Brechta Výjimka a pravidlo uvede soubor LŠU a OKS z Gottwaldova. S inscenací Elektrické pumy J. Suchého a F. Havlíka se představí soubor ZK ROH Metra Blansko. Ze slovenských souborů se tentokrát seznámíme s prací kremnického divadla v Podzemí KM Labyrint, které uvede divadelní grotesku Pluhý alebo Quo vadis, homine? Skupina Vpřed ZO SSM PKS Praha přijede s inscenací Den s Tomášem Mácou. Divadelní studio J. Skřivana z Brna předvede své zpracování příběhu z knížky A. A. Milneho Medvídek Pú pod názvem Expedice. Pantomimu bude na FEMADu zastupovat pražský soubor Mimoza s představením Podívejte, jak se kroutí, loutkářské kolektivy pražský soubor Paraple s Kichotáním, které napsal L. Richter podle románu Don Quijote od Cervantese. Vodňanská Šupina uvede v úpravě F. Zborníka své nastudování filmové povídky J. Dunskeho, V. Fridy a A. Mitty Sviť, sviť, má hvězdo pod názvem Johanka 1920. Pražské Anebdivadlo se letošního ročníku zúčastní s inscenací Vasiljevovy hry... a jitra jsou zde tichá. Uvidíme i další tvůrčí počín souboru Paleta ZV ROH žel. st. Hostivice, kterým je hra R. Krause Slunečnice proti slunci. Představení Bersidejsi Výtvarného divadla Kolotoč z Prahy nechá nahlédnout do neobvyklé oblasti z pomezí divadla a výtvarného umění. S prací souboru ze Sezimova Ústí se budeme moci seznámit při představení hry A. Koenigsmarka Kdo mluví s koněm. Zcela odlišnou divadelní poetiku přinese soubor Vizita z Dolních Břežan svým představením Výhra je výhra. S texty S. Lema si pohraje soubor Lampa Veleobce baráčníků z Prahy v představení nazvaném Mellem.

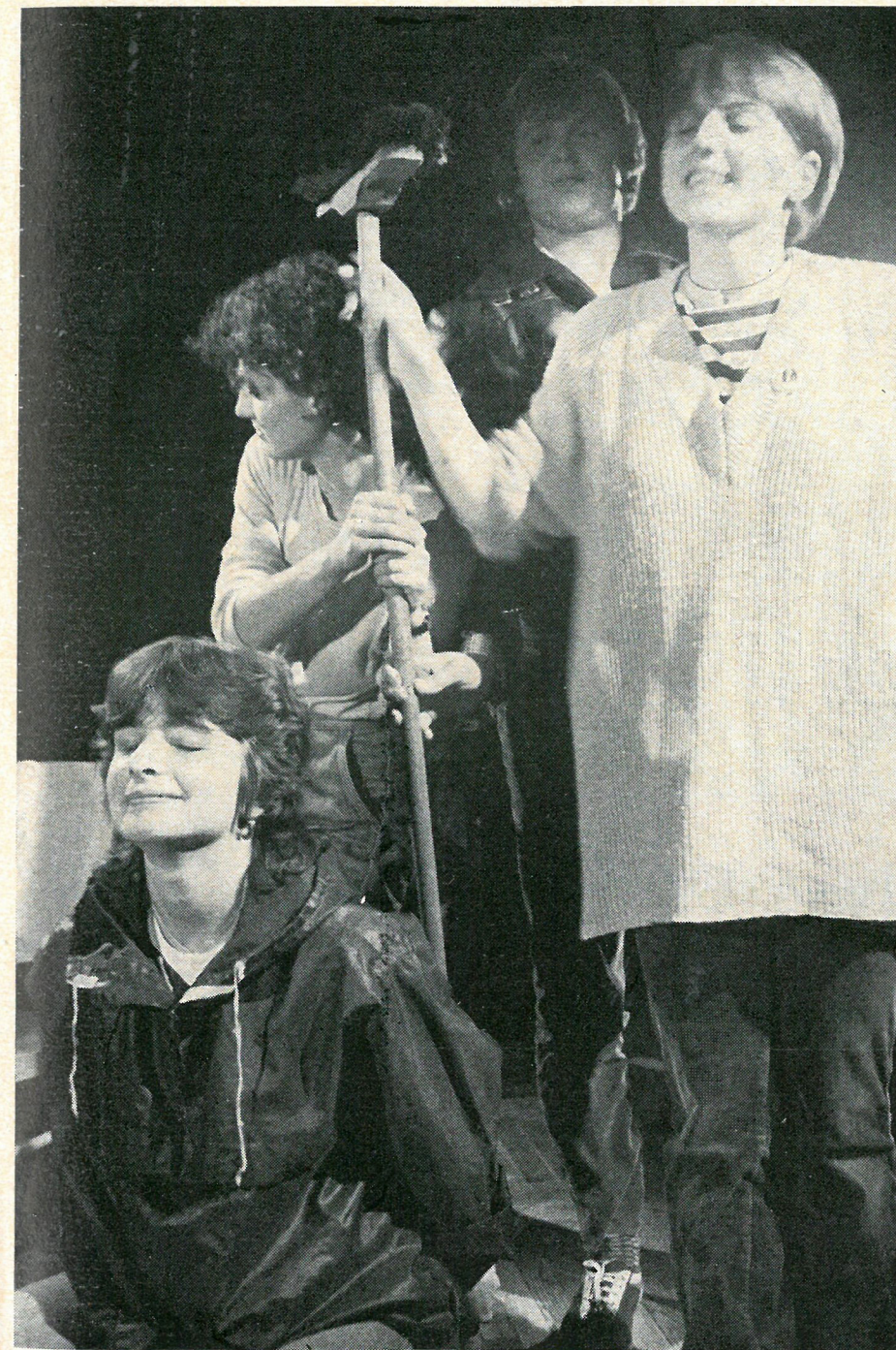
Ke každému z uvedených představení se uskuteční diskuse formou jakési volné tribuny.

MILAN STROTZER

AS 8/84

PŘEHLÍDKA VE VÝVOJI

26. Šrámkův Písek — 4 dny, 14 přehlídkových a 3 inspirativní představení, 4 divácká fóra, seminář Mimoestetická funkce divadla, výstava Poezie ve fotografii, projekce filmů FAMU, nevyčísitelné množství rozhovorů, sporů, shod názorů, nových poznatků, inspirace...

Divadelní studio J. Skřivana z Brna předvedlo jednu z nejúspěšnějších inscenací na ŠP — Expedici, na motivy knížky A. A. Milneho Medvídek Pú

FOTO JOSEF CHUCHMA

Posuzováno v kontextu současného českého divadla, nemohla přehlídka přinést víc, než přinesla, spíš naopak. Jen okouzlená duše laika mohla očekávat, že všechna představení budou jedinečnými, svou ideovou a uměleckou hodnotou dech vyrážejícími zážitky, že všechny diskuse skončí jasným, přijatelným a podstatu viděného vyčerpávajícím ortelem moudré porotcovské autority. I když hostitelské město stále zaplňuje výkladní skříně poutači na představení, není již několik let přehlídka výkladní skříní nezpochybnitelných výsledků mladého netradičního autorského divadla, ale místem, kde se vede vyčerpávající zápas o poznání skutečných hodnot a společensky potřebných perspektiv tohoto druhu amatérské divadelní tvorby. Písecká přehlídka zachycuje divadelní názor, který se vyvíjí. K tomu, aby jej mohla zachytit co nejkomplexněji, musí se přirozeně vyvíjet sama. Troufám si tvrdit, že pokusit se postihnout některé problémy tohoto vývoje bude prospěšnější, než navyklým hodnocením lepších a horších představení uzavřít na dva roky přehlídkovou kroniku.

Festival nebo dílna?

Novinky v koncepci Šrámkova Písku si vynucuje společenský vývoj a vývoj druhu amatérského divadla, pro který je tato přehlídka nejvyšším reprezentativním pódium. Postupně byl zrušen soutěžní ráz přehlídky, až k askezi omezen počet importovaných festivalových představení, několikrát byl měněn a stále není uspokojivě dořešen klíč výběru inscenací, zvláště poté, co se z přehlídky stalo bienále. Každá změna v koncepci některé problémy vyřešila a jiné naopak vyvolala, nicméně všechny přispěly k tomu, že Šrámkův Písek postupně pozbývá vnějškově atraktivní festivalovosti a stává se vnitřně atraktivním pracovním setkáním. Myslím si, že vynaložených prostředků je tak využito tím nejlepším způsobem. Namísto cen a diplomů, klasifikujících výkony, si soubory mohou odvézt nejširší přehled o kontextu, do kterého svou prací vstupují, namísto tradičních sklářských či keramických uměleckých předmětů odjíždějí obtěžkány rozsáhlým, i když skladnějším materiálem poznatků, nápadů a otázek, které je třeba doma utřídit a pokusit se využít k vlastní práci.

Je k užítku amatérského netradičního autorského divadla, že takové pracovní pojetí akce prosazují pořadatelé a k užítku bude rovněž, až je bezdezbytku pochopí všichni její účastníci.

Autoritativnost a tolerance

Programově pracovní ráz přehlídky nabízí jedinečnou příležitost, jejíž metodický dopad na soubory a seminarity není ještě jimi samými plně využit. Na přehlídce se o nic nesoutěží a nikam nepostupuje, při rozbořech představení tedy nejde o to vynášet autoritativní soudy, dávat souborům dobré rady a uštěďřovat dílčí výtky, ale nabízí se možnost rozebrat zhlédnutá díla a díla z nejrůznějších aspektů, uvést je do různých souvislostí a pojmenovat problémy širší povahy. Přehlídka je díky tomu nevšední šancí k aktivizaci koncepčního a poučeného uvažování o divadle, přesto-

ZTRÁTY A NÁLEZY

XXVI. ROČNÍKU
SRÁMKOVÉ PÍSKU
SVEDECTVÍ
SLOVEM A OBRAZEM
PODAVA
JOSEF CHUCHMA

V červnu mladí divadelníci hodovali. Nejprve se amatéři sešli na jihu Čech — na Šrámkově Písku. Následoval Wolkerův Prostějov, kde se setkali mladí recitátoři a recitační kolektivy. Koncem měsíce se profesionálové vypravili na východ republiky — do Prešova — na Divadelní mládí 84. Tři akce, na nichž se významně podílí Socialistický svaz mládeže.

■ ■ ■

Šrámkův Písek je národní přehlídkou divadel malých jevištních forem. Pořádá se nyní ve dvouletých intervalech. Proto není dobré jeho význam pro soustavnou práci amatérských divadelníků přeceňovat. Dva roky jsou dlouhá doba. Některý soubor se během dvou ročníků zrodí, zazáří a zhasne. Za několik málo píseckých dní vyhraněné osobnosti sotva změní své názory. Šrámkův Písek je *slavnost* divadel malých jevištních forem. Nesoutěží se. Argument je rozumný: netradiční divadla se vyjadřují tak různě, že výsledky jsou mezi sebou jen těžko porovnatelné v tom smyslu, že pokaždé nejde dost dobře určit, kdo by měl být první, kdo druhý a kdo desátý.

Takhle to možná vypadá, že představení nic nespojuje. To zase ne! Prostředky jsou sice různé, ale tendence v postojích k divadlu a ke světu se mohou vysledovat. Letos jsem v Písku viděl tři:

1. Hraní pro radost ze hry. Samo o sobě samozřejmě nic špatného, pokud se zároveň prokáže schopnost říct něco podstatného. Povážlivě často se tak nestalo.

2. Preintelektualizované inscenování klasických divadelních textů. Divák, který původní předlohu nezná, nemůže

představení v plné míře pochopit, ani ocenit.

3. Výrazné a jasné sdělení o dnešku bez ohledu na to, je-li představení zcela původní či zpracovává-li literární nebo dramatickou předlohu. Častá a úspěšná je snaha některých souborů postihnout proces vzniku a fungování absurdity, tedy něčeho nesmyslného.

Všechny tři tendence jsou celkem pochopitelné.

Současnost není zrovna jednoduchá a nemálo lidí se k ní nechce nebo neumí vyjádřit (tendence první).

I klasické předlohy stárnou a každá doba si z nich bere „to své“. Jde však o to, aby se interpretace klasických textů nestala srozumitelná jen pro pár zasvěcenců (tendence druhá).

A divíte se absurditám? Mohou být ve všem a všude (tendence třetí). Jedna parádní byla k vidění hned první den v Písku. Zahajovací večírek spočíval v tom, že se vyklidil sál, nastěhoval se do něj diskžokej a začal rozsévat diskohity. V sále s ním zůstal akorát kulhavý požárník. Za několik desítek minut tam sebou mrskalo párů tolik, kolik je prstů na ruce. Divadelníci se v takovém počtu nescházejí příliš často. Čas chtějí a potřebují vyplnit debatami o tom, co je baví a ne dusáním po parketu. Nic proti diskotékám, ale je mi to divná rovnice pro každou příležitost: zábava či večírek = diskotéka.

■ ■ ■

Paradoxem je, že zřejmě to nejlepší bylo v Písku určeno pro pár pozvaných. Na mysl mám seminář Mimoestetická funkce divadla. Technikou psychodramatu jej vedla dr. Jana Turbová. Odborná literatura říká, že psychodramatické techniky se využívají v diskusním skupinovém sezení a spo-

čívají v tom, že „namísto referování o událostech se události improvizovaně dramaticky přehrávají a namísto jejich hodnocení na základě výpovědí se o nich diskutuje podle bezprostředních dojmů ze hry.“ (St. Kratochvíl: Skupinová psycho-terapie neuras).

Nadšení byli účastníci semináře i jeho vedoucí dr. Turbová: „Pres dlouholeté zkušenosti v této oblasti mi práce ve skupině přinesla nečekaný zážitek. Nezúčastnila jsem se výběru členů skupiny, ale podařilo se sestavit skupinu se zcela zvláštní a mimořádnou schopností intenzity prožitku. Projevila se taková síla vztahů, která formovala velmi příznivou atmosféru skupiny. Všichni jsme si uvědomili, že psychodrama není samoučelná technika či rutina, ale naopak jedna z významných forem vyvolání aktivity v dynamice vztahu.“

Výmluvné mi připadá tohle: při jednom ze sezení účastníci zapadli do místnosti a sedm hodin nikdo nevyšel. Po několika hodinách se to jednomu z pořadatelů zdálo podezřelé. Stoupl si za dveře a hlídal. Prý kdyby se někomu něco stalo

■ ■ ■

Dobré bylo i divácké fórum. Představení se hodnotila velice demokraticky. Každý k nim mohl říct co chtěl. Někdy to bylo strhující, někdy nudné, někdy legrační. Přesto si myslím, že je to šťastnější než direktivní přečtení výroku lektorského sboru. Ten měl letos hlas spíše usměrňující než určující. Problémem je však vedení diváckého fóra. S nostalgii jsem v Písku vzpomínal na Jana Valu, který umí popíchnout, ale nikdy neurazí. Moderátor na Šrámkově Písku ztrácel míru. Občas, především

méně schopné diskutéry, zbytečně shazoval.

■ ■ ■

Největším zklamáním pravděpodobně byla dramaturgie přehlídky. Byla vlastně anonymní. Nikde nebylo přesně řečeno nebo napsáno, kdo přehlídku sestavil, kdo která představení vybíral. Nejzávažnější otázka nebyla účastníkům zcela uspokojivě vysvětlena ani na diváckém fóru, ačkoli byla k výběru některých souborů řada zásadních připomínek typu: „Jak je vůbec možné, že se tak slabý soubor dostane na národní přehlídku?“

Tím se dostáváme k tomu, kdo na XXVI. Šrámkově Písku vystupoval. Ve vlastní přehlídce to bylo třináct souborů: Studio P z Jindřichova Hradce, Duha z Bechyně, Lidová konzervatoř Východočeského KKS, D 3 z Karlových Varů, Paraple z Prahy, vojenský soubor Přítomnost + sedm dalších, které jsou na fotografiích. Jako host vystoupila tři divadla: Kremnické divadlo v podzemí, divadlo Kolotoč z Prahy a jediný profesionální soubor — pražské Divadlo na okraji.

■ ■ ■

Poslední večer jsem se na ná-zory zeptal pěti účastníků, kteří mají k amatérským divadlům co říci. Položil jsem jim tři otázky.

1. Čeho si na letošním Šrámkově Písku nejvíce ceníte?

2. Co vás na něm nejvíce zklamalo nebo dokonce otráвило?

3. Kam, podle vás, směřují amatérská divadla jako celek? Jaké u nich sledujete tendence?

PhDr. Vladimír Just, Kabinet dějin českého divadla ČSAV, autor nedávno vyšlé knihy Proměny malých scén,

člen lektorského sboru na ŠP.

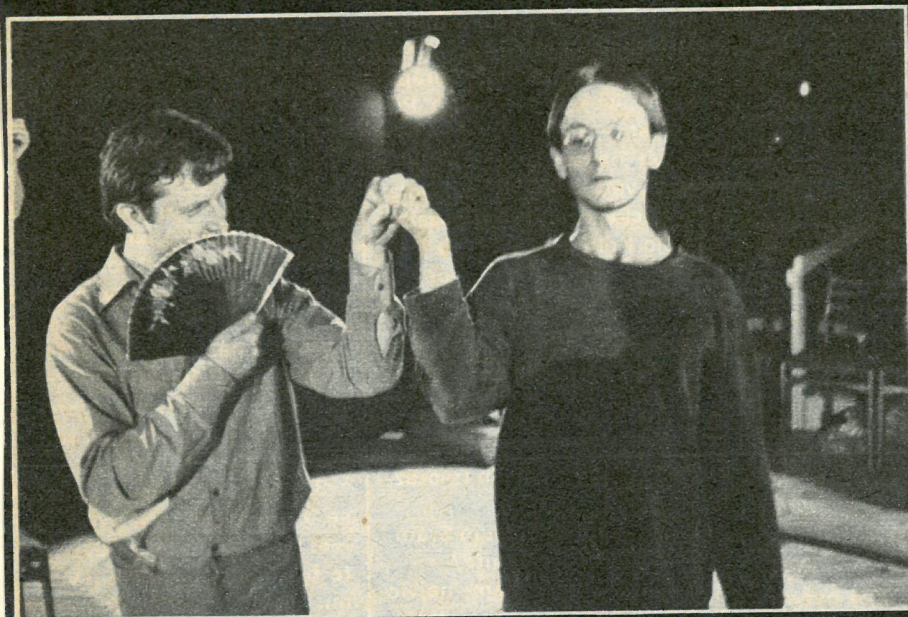
1. Já si cením vůbec toho, že „Písek“ existuje. Je to něco podstatného pro lidi, kteří divadlem skutečně žijí. Ti, kteří nikam jinam nejezdí, netuší, že ostatní festivaly zápolí třeba s tím, že představení, která nejsou dělána pro kukátková jeviště, jsou hrána v kukátku a naopak. Tady je otevřenost divadelního prostoru samozřejmostí. A co se týče diskusí, to je úplná rarita. Nejsou žádné referáty a koreferáty, ale přímá, otevřená diskuse. Beru ji i za cenu toho, že rubem takové improvizovanosti je nepřesnost ve vyjadřování.

2. Když je možnost konfrontace nevyužito, když si člověk přiveze svůj model divadla a myslí, že ten jediný je správný. V oblasti netradičního divadla je tohle dvojnásob nebezpečné, protože to zavání pocitem vícecennosti — jako by autorské divadlo bylo něco víc než neautorské, nebo jako by autorské divadlo bylo jen to, které dělám já nebo můj velký vzor. To si lidé berou do diskusí. Stve mě, když diskuse končí vzájemným osočováním, když lidé na představeních už předem reagují tak, jako že „tohle já neberu“. Smysl tohoto setkání je dialog a rozbourání našich utkvělých, sklerotických pojmů, ve kterých myslíme.

3. Spěje k pokusům vymanit se z trendu, který byl, podle mě, typický pro celá 70. léta — to byl masový úprk k jevištnímu *jak*. Chyběla minimální míra odvahy k formulaci jakéhokoli aktuálního problému. Čím blíže k dnešku, tím méně odvahy. Zahalovalo se to nejrozumnějšími scénickými poetikami. Oceňovalo se, *jak* si kdo poradil s předlohou. Nebralo se v úvahu, *proč* si ji vybral, nebralo se v úvahu *co* — osobní téma, které herec, režisér

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA Brno — A. A. Milne, P. Veselý: Expedice. Z proslulé Milneho knihy Medvídek Pů si Brněnští vybrali kapitolu o expedici k severní točně. Nastoupí se do autobusu a jede se hledat severní točna. Nikdo přesně neví, kde ji hledat a co to vlastně je. Nakonec je za točnu prohlášeno cosi nicotného. Ideál se smrskl, jak se často stává, v prostřednost. Bylo to nejzajímavější představení na ŠP. Zvláštní je poetika souboru: herci jakoby nehrají, sami za sebe a mezi sebou si příběh vyprávějí, téměř nepozorovaně přecházejí z rolí cestujících do rolí zvířátek, s nimiž se expedice střetne. Slovní hříčky, kterých je představení plné, se předkládají suše a lakonicky a o to vtípněji.

FÓPA Karviná — William Shakespeare: Macbeth. Kdo perfektně nezná původní předlohu, je ztracen. Soubor do krajnosti využívá jevištní metafory. Scény mohou potěšit jen diváky, kteří sledují a srovnávají metafory Fópy s myšlenkami Shakespeareova dramatu. Například Shakespearovy čarodějnice se u Fópy promění v pradelny. Takový způsob zpracování bohužel spíše vede ke sledování toho, jak si soubor s předlohou poradil, než co jí říká. Pro Fópu je prý důležitější proces vzniku než pevný, konečný tvar. Hledání na zkouškách může být opravdu zajímavé. Při představení ovšem divák sleduje právě jen momentálně zakončený tvar, k němuž hledáním při zkouškách soubor dospěl.

a soubor nesou na trh. To je, myslím, podstata autorského divadla. Když se na to v 70. letech rezignovalo, a v mnohých případech se rezignuje dodnes, tak se netradiční divadlo vzdává své největší devízy. A právě v některých představeních, která jsem tady viděl, i taková se našla, byla jasná ta úporná snaha obrátit se zpátky k jevištnímu co.

Jan Borna, student režie na DAMU, bývalý člen předního

amatérského divadla Vizita.

1. Semináře Mimoestetická funkce divadla. Sešla se skupina lidí a začala z ničeho, z nuly. Během tří dnů se vytříbil hlavní problém a rozpor této skupiny, zdivadelnil se a vyřešil. Našlo se společné téma. Jindy tohle trvá tři roky. Pracovalo se s obrovským nasazením a napětím a to byl pro mě největší zážitek ze všech divadelních setkání, kterých jsem se kdy zúčastnil.

2. Výběr představení. Většina jich tady vůbec neměla co dělat, protože jsou velmi nezralá. Neobohatí toho, kdo je vidí.

3. Na tendence amatérských divadel jako celku si teď netroufám odpovědět. Tendence, kterou jsem viděl zde, spíše k jakési povrchnosti, která se omlouvá tím, že „my to cítíme“. To trochu zavání podvodem. Ztrácí se hluboké hledání a jde se na pocitové výsledky.

Mám dojem, že je to argumentace slabých.

Zdeněk Čecháček, člen ústředního poradního sboru UKVČ, člen lektorského sboru.

1. Nakonec tady přece jen byla žádoucí rozmanitost divadel, ačkoli to na ni zpočátku nevypadalo. Nadchla mě pracovní atmosféra diváckého fóra. To vskutku bylo jako nikdy v minulosti.

2. Některé odborné předpoklady. U části publika byla

snaha slyšet jen určité věci a jiné ignorovat. Ale předpoklad je na „Písku“, jak známo, vždycky.

3. Doufám, že někde spějí. **Petr Pavlovský**, divadelní kritik.

1. V četných představeních měli lidi odvahu jít do vlastních témat, mluvit za sebe a na svou odpovědnost. To je důležité, protože příliš mnoho lidí se snaží dělat všechno proto, aby za nic neodpovídali. Tady

LAMPA Praha — Stanislav Lem: Mellem neboli hraní si s texty Stanislava Lema. Málo prostředků, hodně nápadů, téměř maximální účinek. Zklamán by byl ten, kdo by očekával pevný příběh. Lampa Lema promlela — ve volné (pro někoho možná až příliš) koláži z různých Lemových textů vytváří hodinovou, velice zábavnou studii vzniku absurdity: něco zdánlivě nesouvisejícího se spojí, něco se doslovně pochopí a význam celku se posouvá někam úplně jinam, většinou do nesmyslna. V Mellem je stroj času, perpetuum mobile, roboti i jiné klasické prostředky sci-fi. Ale právě jsou to jen prostředky, ne cíle.

A STUDIO Praha — Píseň sobů. A studio je jako dílna už řadu let přičleněno k profesionálnímu Divadlu na okraji. Soustředí se v něm adepti herectví. Proto představení, inspirované knihou finského spisovatele Timmo M. Mukky Země je hříšná píseň, poznamenala nevyrovnanost hereckých projevů. Scenárista a režisér představení Ondřej Pavelka (spolu s Evou Salzmannovou momentální vedoucí A studia) zdůraznil erotické motivy, jistě neaktuální pro mladého člověka v kterékoli době, jež jsou v Mukkově knize, v souladu s drsností laponské přírody, až kruté přímočaré. Protože se atmosféru Laponska nepodařilo při představení přesvědčivě navodit, ztratila pudovost erotiky své oprávnění.

DK JIRÁSEK Česká Lipa — Oidipus podle Sofokla. Nejstarší soubor na ŠP (vznikl už v roce 1926!). Chápe klasické předlohy po svém. Na ŠP '82 se představil s inscenací Sen královice Hamleta. Byla přijata se značnými rozpaky. Nevynul se jim ani Oidipus. Ten, kdo dopodrobna Oidipovský mýtus nezná, nemůže postřehnout všechny změny ve významech oproti originálu antické tragédie. Přitom jsou změny ve významech smyslem vzniku inscenace. O představení se vedla předlouhá debata, jejíž výsledek byl, mimo jiné, i tento: čím hráli herci agresivněji, čím víc křičeli a sténali, tím méně jim diváci věřili. Z postav se stávaly kreatury. Jinak: méně je často více.

MY DIVÁCI jsme na ŠP zrádny, protože jsme takřka do jednoho účastníky přehlídky. Jsme buď členy některého z vystupujících souborů, nebo lektorského sboru, nebo jiné komise, nebo semináře. Jsme pozorovateli nikoli za účelem nepředpojatého diváckého pobavení se a poučení se, ale navíc sledujeme kým, jak a proč je představení uděláno, protože někdo musí referovat v domovském kulturním středisku, někdo známým a někdo koneckonců v tisku. Mám dojem, že jsme dílem náročni, dílem vypočítaví a dílem bezzásadoví, protože po některém z představení se můžeme utleskat a na diváckém fóru si můžeme souhlasem hlavy ukývat, když někdo z povolanějších představení „dusí“, tedy dává mu co proto.

lidi nesou kůži na trh. Vzhledem k tomu, že to jsou amatéři, je to o to oceněníhodnější. Proč? Protože oni nemusí!

2. Momenty, kdy jsem měl pocit, že soubory výše uvedené nečiní.

3. Záporné tendence jsou, myslím, ty, kdy se soubory distancují od problémů dneška. Kladné tendence spatřuji v tom, že si amatéři, dnes možná víc než profesionálové, uvědomují, že rozvoj filmu a televi-

ze vzal smysluplnost jakémukoli divadlu, které se nesnaží o bezprostřední kontakt s publikem. Dramatický a pohyblivý obraz dovede televize. Na to nepotřebuju jít do divadla. Po mém soudu jde dnes obyčejný člověk do divadla pro jednu věc — pro kontakt. Divadlo je jediné umění, kde se divák kontaktuje s živým umělcem do té míry, že ho umělec vnímá a podle jeho reakcí dále pokračuje. V tomhle smyslu je divák

skutečným spolutvůrcem představení.

Ondřej Pavelka, herec Divadla na okraji, vedoucí A studia.

1. Nejen na letošním, ale na každém „Písku“ je nejvíce nakažlivé a strhující nadšení a zaujatost, s jakou se mladí amatérští divadelníci divadlu věnují. V profesionálních podmínkách se herec mnohem snáze opotřebuje, unaví, často i hostejní. „Písek“ je zdroj,

kde si člověk uvědomí, co všechno mu během roku schází.

2. Způsob, jakým byly vedeny diskuse o představeních a špatné počasí.

3. Mám pocit, že veliké boje o netradiční přístup k textu, k prostoru, ke způsobu hereckého projevu a k dalším divadelním prostředkům, jaké byly vedeny v 70. letech, byly určitým způsobem završeny. Myslím, že se amatérské divadlo ocitá v jakémsi poločase. Jaka

bude nová forma divadla 80. let, a hlavně jaké bude jeho téma? Domnívám se, že žádné z amatérských divadel, které toto předznamenává, nebylo na přehlídku vybráno.

■ ■ ■

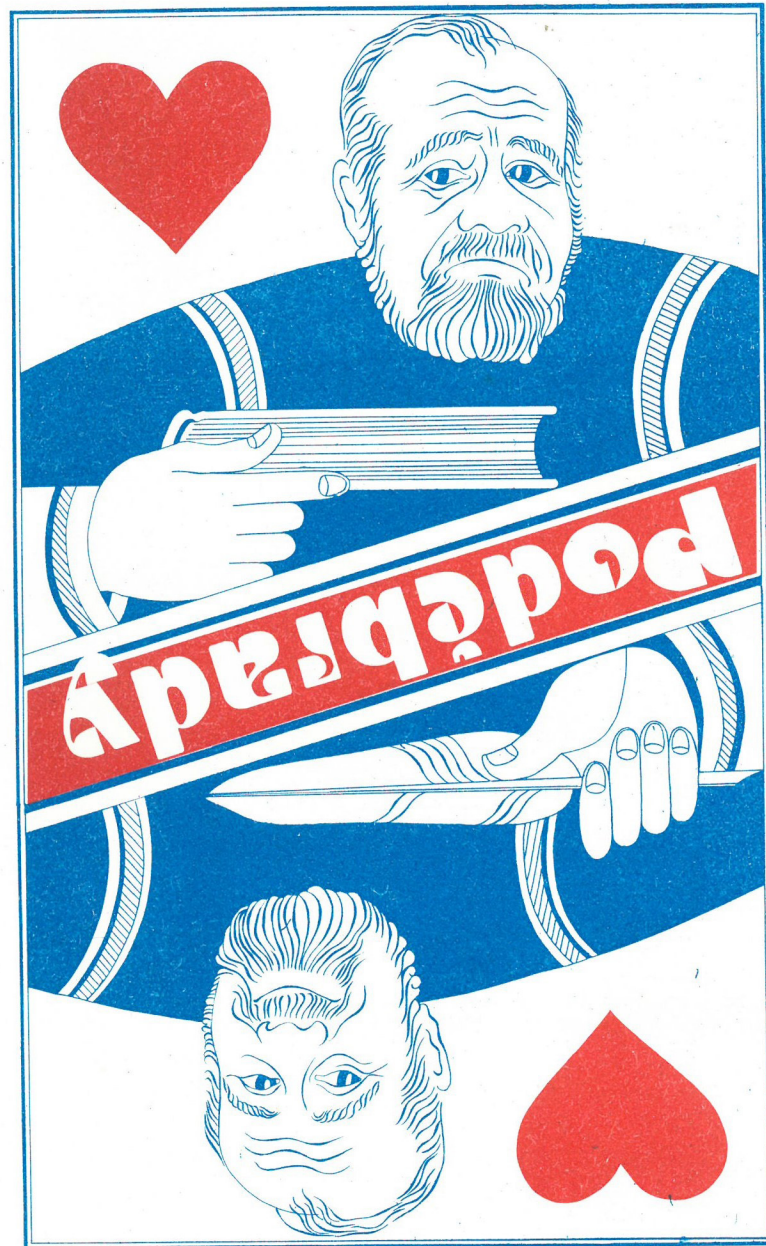
Domnívám se, že shody a rozpory odpovědi docela věrně odrážejí XXVI. Šrámkův Písek i momentální situaci amatérských divadel malých jevištních forem.

LŠU Žerotín Olomouc — Jaroslav Hašek: Lásko, ó lásko, mocná čarodějko. Mile, rozkošné představení, při němž bylo vidět, že studenty různých středních škol baví hrát. U lektorského sboru představení propadlo. Pročpak, když vcelku působí potěchu je sledovat? Hašek si střílí z pruděrní výchovy gymnaziálních dětí, směje se přecudnému namlouvání, utahuje si z mravokárných profesůrků. Do školství Rakousko-Uherska tepe se vším všudy. LŠU pojala předlohu s aktualizací veškerou žádou. Divák se mohl těšit z toho, jak to mládež baví, hůře si však odpovídal na otázku, proč je vlastně předloha zpracována.

DIVADLO X Brno — Komédie o Františce. Velká pastva pro oči. Komédie o Františce je text „staré lidové barokní hry, která se hrávala v našich zemích kolem roku 1750, zřejmě jako součást tehdejší masopustní zábavy. Hra ... zdůrazňuje hodnotu řemesla — „zlatých rukou“ — jednoznačně podtrhuje světský a plebejský charakter lidového divadla ...“ zdůvodňuje volbu předlohy režisér Zdeněk Turba. Podstatnou složku tvoří písně — parafráze barokní poezie — vložené do původního textu. Jsou příjemné. Stejně tak celé představení. „Jenom“ mi schází hlubší vztah k dnešku. Hodnota řemesla je zdůrazňována prostince. Představení pobaví bez podstatnějšího sdělení. To asi nestačí.

12. festival mladého amaterského divadla

FEMAD 1984

ÚVODNÍ SLOVO

Festival mladého amaterského divadla je spolu s Neumannovými Poděbradami dominantou kulturního života našeho města. Letošní již XII. ročník FEMAD zapadá do rámce významných kulturních výročí roku. Svým posláním je od počátku celostátní přehlídkou aktivity mladé generace v oblasti lidové tvůrčí umělecké činnosti. Je konfrontací nových forem slovesného i scénického projevu odpovídajících novému způsobu života v socialistické společnosti při zachování bohatých kulturních tradic našich národů.

O Festivalu mladého amaterského divadla se říká, že je dílnou nových forem amaterského dramatického umění, dílnou poznávání, poučení, konzultací, diskusí a někdy i střetů názorů. Ano, je to opravdu tvůrčí dílna, kam se sjíždějí všichni ti, kteří mají divadlo rádi a chtějí pro jeho rozvoj přispět tvůrčím, uměleckým přístupem a prací. A to je na Festivalu sympatické, že není samoučelnou kulturní akcí, ale má své cíle, z nichž jedním z prvořadých je učit umění myslet, cítit, pracovat a budovat divadlo novým, socialistickým způsobem nejen k jeho aktivním účastníkům, ale i směrem k divákům, kterých přichází do divadla Na kovárně rok od roku více. Proto si také FEMAD získal popularitu jak mezi ochotníky, tak mezi diváky, a stal se již pro ně pojmem.

Letošní již XII. ročník FEMAD zapadl výběrem svého repertoáru i do rámce významných kulturních výročí roku. Věříme, že i tento ročník potvrdil svoje poslání a že tvůrčí výkony i specifika práce mladého amaterského divadla připomene již tradiční vysokou kulturní úroveň divadelních souborů.

Přáli bychom si, aby Festival ukázal i cestu, jak žít v divadelním kolektivu, cestu ke vztahu k práci, schopnosti navazovat dobrá, pevná přátelství, přemáhat své sobectví a pomáhat si. Vždyť právě tyto schopnosti pomáhají vytvářet skutečně kvalitní divadelní představení.

Upřímně Vás v Poděbradách vítáme a přejeme si, aby XII. ročník Festivalu mladého amaterského divadla byl i výrazem plnění úkolů stranické a státní kulturní politiky a aby tato významná akce byla již tradičně spjata se jménem našeho města.

Vladimír VOKATÝ
předseda PV

.HA

XY

Y

BY

/ADLA

1984

XII. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

DIVADLO NA KOVÁRNĚ V PODĚBRADECH
od 13. září do 16. září 1984 a od 20. září do 23. září 1984

13. září – čtvrtek v 19.30 hod. – velký sál

Bertolt Brecht

VÝJIMKA A PRAVIDLO

Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov

14. září – pátek v 18.00 a 22.00 hodin
malý sál (seminární představení)

Ján Fakla

PLUHY alebo QUO VADIS, HOMINE

Kremnické divadlo v podzemí KM SSM

Labyrint Kremnica

14. září – pátek v 19.30 hod. – velký sál

Jiří Suchý – Ferdinand Havlík

ELEKTRICKÁ PUMA

DS ZK ROH Metra Blansko

15. září – sobota v 11.00 hod. – velký sál
(seminární představení)

Lumír Tuček

DEN S TOMÁŠEM MACOU

Recitační skupina Vpřed ZO SSM

PKS Praha

15. září – sobota ve 12.00 a 14.00 hodin
malý sál (seminární představení)

A. A. Milne – Petr Veselý

EXPEDICE

Divadelní studio J. Skřivana OKVS Brno IV

- 4 -

STŘEDOČESKÉ KRAJSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO PRAHA

ODBOR KULTURY ONV NYMBURK

OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO NYMBURK

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR PODĚBRADY

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO PODĚBRADY

MĚSTSKÝ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY PODĚBRADY

NA POČEST 40. VÝROČÍ SNP A K ROKU ČESKÉ HUDBY

FEMAD Poděbrady 1984

XII. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

XII. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

DIVADLO NA KOVÁRNĚ V PODĚBRADECH
od 13. září do 16. září 1984 a od 20. září do 23. září 1984

13. září – čtvrtek v 19.30 hod. – velký sál

Bertolt Brecht

VÝJIMKA A PRAVIDLO

Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov

14. září – pátek v 18.00 a 22.00 hodin

malý sál (seminární představení)

Ján Fakla

PLUHY alebo QUO VADIS, HOMINE

Kremnické divadlo v podzemí KM SSM

Labyrint Kremnica

14. září – pátek v 19.30 hod. – velký sál

Jiří Suchý – Ferdinand Havlík

ELEKTRICKÁ PUMA

DS ZK ROH Metra Blansko

15. září – sobota v 11.00 hod. – velký sál

(seminární představení)

Lumír Tuček

DEN S TOMÁŠEM MÁCOU

Recitační skupina Vpřed ZO SSM

PKS Praha

15. září – sobota ve 12.00 a 14.00 hodin

malý sál (seminární představení)

A. A. Milne – Petr Veselý

EXPEDICE

Divadelní studio J. Skřivana OKVS Brno IV

15. září – sobota v 19.30 hod. – velký sál

Lidová hra

KOMEDIE O FRANTIŠCE

Divadlo X při MěKS S. K. Neumanna Brno

15. září – sobota ve 21.00 a 22.45 hodin

malý sál (seminární představení)

Luděk Richter

KICHOTÁNÍ

Soubor Paraple ÚDPM J. F. Praha

20. září – čtvrtek ve 20.30 hod. – zámek, II. nádvoří

J. Duskij - V. Frida - A. Mitta - F. Zborník

JOHANKA 1920

Divadlo Šupina MěKS Vodňany

21. září – pátek v 18.30 a 22.30 hodin

malý sál (seminární představení)

J. Dušek – O. Kužilek – R. Uhlíř

VÝHRA čili VÝHRA

Soubor Vizita SKZ Dolní Břežany

21. září – pátek ve 20.30 hod. – zámek, II. nádvoří

B. Vasiljev – J. Černíková – M. Schejbal

... A JITRA JSOU ZDE TICHÁ

Anebdívalo OKD Praha 3

22. září – sobota v 10.30 hod. – velký sál

(seminární představení)

Čestmír Suška a kolektiv

BERSIDEJSI

Výtvarné divadlo Kolotoč Praha

22. září – sobota v 16.45 a 21.15 hodin

malý sál (seminární představení)

Stanislaw Lem

MELLEM

Divadlo Lampa Veleobce baráčníků Praha 1

22. září – sobota v 19.30 hod. – velký sál

Alex Koenigsmark

KDO MLUVÍ S KONĚM

Soubor ZK ROH Sezimovo Ústí

Divadelní studio Josefa Skřivana OKVS BRNO IV

PETR VESELÝ

EXPEDICE

Na motivy knihy A. A. Milneho Medvídek Pú

Režie: Petr Veselý

Osoby a obsazení:

Medvídek Pú / účastnice zájezdu	Nad'a Kovářová
Prasátko / účastnice zájezdu	Božena Polícarová
Kryštůfek Robin / vedoucí zájezdu	Miroslav Toman
Sova / účastnice zájezdu	Katka Klanicová
Králíček / ing. Králíček	Jaroslav Krejčí
Klokánice / paní Doskočilová	Katka Klanicová
Klokánek / malý Mireček	Katka Klanicová
Tygr / ing. Vaska	Miroslav Toman
Ljáček / řidič autobusu	Petr Veselý

Premiéra 14. 2. 1984

O HŘE

EXPEDICE vychází z několika motivů dětské knihy MEDVÍDEK PÚ, kterou napsal v roce 1926 anglický novinář Alan Alexander Milne. Trvá necelou hodinu a hraje se v aréně mezi diváky na šesti obyčejných stolech se židlemi. Popisuje zájezd skupiny lidí z nejmenovaného podniku, kteří se vydají organizovaně „za hranice všedních dnů“. Dějová linka se přesouvá do absurdní polohy, kde místo účastníků zájezdu vystupují zvířata ze zmíněné knihy, adekvátně tomu se mění prostředí i situace. Obě polohy – zvířecí i lidská – se střídají a prolínají. Zájezd směřuje k „severní točně“, nikdo však nemá ponětí, kam to vlastně ve skutečnosti jedou ani kde je severní točna a jak vypadá.

Název EXPEDICE má dva významy, vedle reálného i metaforický – pomyslnou výpravu do lidské společnosti, zkoumání charakterů jejích reprezentantů. Je možné chápat příběh jako kritiku nezacilenosti lidských snah, směřování za něčím, čeho nemůžeme dosáhnout, protože nevíme, kde to hledat. Na druhé straně je možné uvažovat o tom, zda právě v takovýchto „expedicích“ není skryta ona potřebná iracionálnost, onen „zárak nedokonalosti“ lidského mechanismu – to, díky čemu proplouváme civilizačními vlnami.

Od premiéry do konce června se EXPEDICE hrála dvanáctkrát. Byla uvedena i na letošním Šrámkově Písku, kde se setkala s větším ohlasem než v domovském městě Brně.

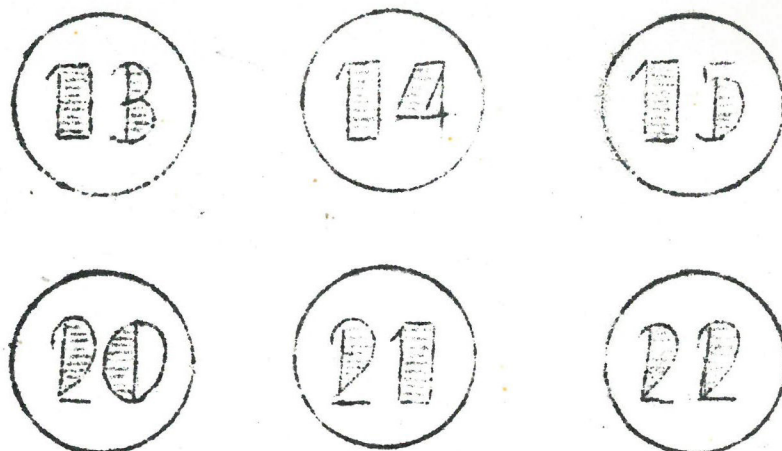
Petr Veselý

HISTORIE SOUBORU

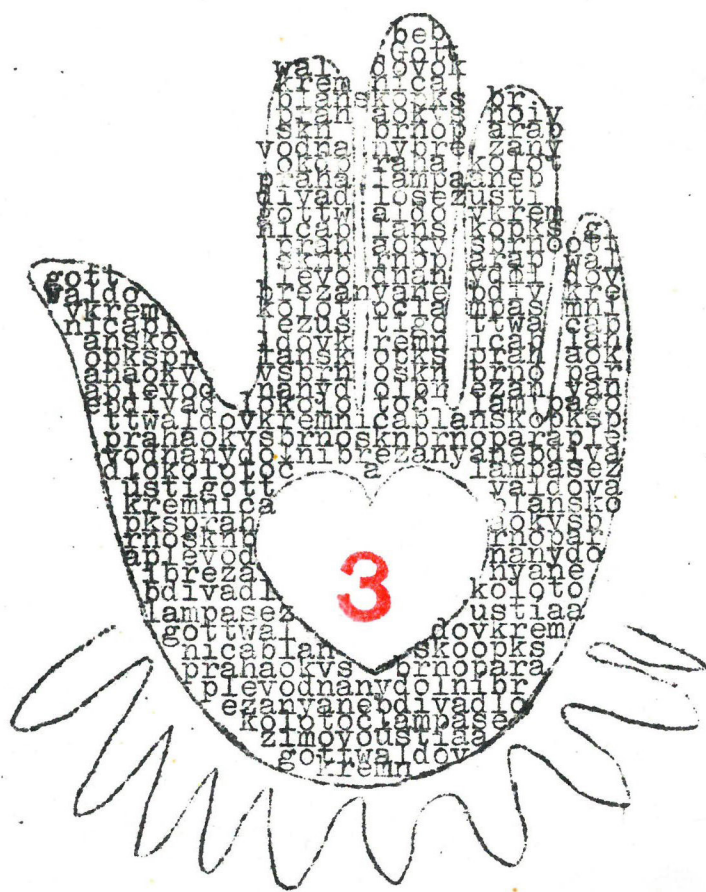
Původní soubor tohoto jména vznikl v roce 1954 a během osmnácti let se vypracoval na velice osobité divadlo, které sbíralo vavříny na festivalech doma i v zahraničí. Během první poloviny sedmdesátých let začalo DSJS stagnovat, až se posléze rozpadlo. V roce 1976 přišli noví mladí lidé s úmyslem začít znovu. Vrcholem tohoto snažení byla v roce 1979 ODYSSEA, která byla uvedena v témže roce i na Šrámkově Písku a dokonce i v Řecku. Od té doby se osazenstvo opět vyměnilo a soubor hledal svou novou tvář. V současnosti prochází DSJS další přeměnou, kdy část souboru odchází a zakládá vlastní divadlo.

XIII 27. 6. 1984

PODĚBRADY

ZPRÁVODAJ

II A R Í 1984

- 4 -

Byly to děti celníka Rousseaua

Krátce po poledni se v sobotu v malém sále ve dvou představeních představilo Divadelní studio Josefa Skřivana OKVS Brno IV s inscenací na motivy knihy A. A. Milneho Medvídek Pú v režii autora

Petr Veselý: E x p e d i c e

Divácká anketa

... po představení

- Je pro mě velmi obtížné cokoli říci, neboť představení Expedice mě tolik zaujalo a tolik ke mně promlouvalo, že jsem v situaci, že přestávám být soudná. Tento humor, tato poetika, tato filozofie i něha a nevím, co všechno v tomto představení hraje přesně na moji strunu. Oslovuje mě to a je to fajn.
- Jsem z toho rozpačitý, naozaj.
- Působilo to na mě záhadně. Zprvu jsem nechápal, pak jsem četl hodně o lidech.
- Velmi hezké představení. Čitelné, plné nápadů a hlavně o lidech. Moc se mi líbila představitelka medvídku Pú.
- Mě to nějak nezajímalo.
- Líbilo, ale nechápala jsem docela děj. Nenutilo mě to uvažovat.
- Byl jsem hluboce zasažen a dojat.
- Vadilo mi rozlepování obálek při únosu.
- Tak co? Hm.
- Byly to děti celníka Rousseaua.

Diskuse k Expedici

Jen několika šťastlivcům se podařilo vidět obě představení. Diskuse, kterou řídil Jiří Langr, ukázala, že zatímco první představení bylo přece jenom poznamenáno nervozitou ze strany souboru a určitou menší sdělností /soubor hrál ihned po příjezdu/, druhé představení pak potvrdilo kvality brněnského kolektivu.

- Proč byly divákům rozdávány letáčky, jejichž čtením se ztrácel kontakt s příběhem?
- Představení mě přesvědčilo, o přenosnosti specifického humoru textové předlohy do divadelního tvaru.
- Souboru patří dík za pozoruhodný filozofický přístup k textu, který lze považovat za příkladný.

Petr Janiš, lektor, dramaturg:

Je mi líto, že v diskusi nezazněl hlas, kam autobus jede nebo proč lidé jedou na expedici, když nevědí, co to je. Proč musí autobus zamést řidič a zodpovídat za něj. Myslím si, že co je nepřenosné ze samotné pohádky stran humoru, tam fungovalo, ale stran filozofie to získalo aspoň o dimenzi víc. Nakládání s textem a s hereckou poetikou ve mně probudilo z jejich strany pokoru k umění. A jestliže to někoho zasáhne nebo ne, tak to záležitost chápání racionálního a iracionálního. Někomu je samozřejmě bližší Shakespeare, jinému Dostojevskij. Někdo má rád radši příběhy, někdo filozofii. Ke mně toto představení promlouvá přes nepostižitelnou atmosféru, situace a jednání postav. Myslím si, že je to příklad, jak se amatéři mohou inteligentně zmocnit textu aniž by ho jakkoli deformovali, aniž by se exhibovali. Vycházejí z něj. A proto jim děkuji.

O PŮLNOCI DO DIVADLA

První polovina letošního, již dvadnáctého FEMAD (Festivalu mladého amatérského divadla) probíhala v režii jihomoravských souborů. Po úvodním vystoupení Malé scény lidové školy umění a Okresního kulturního střediska Gottwaldov s Brechtovou Výjimkou a pravidlem to bylo blanenské Divadlo ZK ROH Metra Blansko a zejména brněnské soubory Divadelní studio Josefa Skřivana OKVS Brno IV a Divadlo X při MěKS S. K. Neumanna v Brně. Na počet sedmi je potom doplnily pražské kolektivy Paraple a Vpřed a konečně Kremnické divadlo v podzemí. Festival mladého amatérského divadla v Poděbradech má vedle svých známějších kolegů — Brá-

kova Hronova nebo Šrámkova Pisku — velmi těžkou pozici. Je to rozhodně škoda, protože soubory, které zde vystupují, znamenají v ochotnickém divadle hodně a jejich vystoupení zaručují hodnotný zážitek.

Nebylo by správné opomenout perfektní práci pořadatelů, z kterých uvedme alespoň Středočeské krajské kulturní středisko a MNV Poděbrady. Mnohem důležitější je však to, co pro účastníky festivalu připravili. Je toho dost — velký a malý sál poděbradského Divadla Na kovárně, ubytování v hotelu, krásný tištěný program, pravidelně vycházející festivalový Zpravodaj. A kromě toho odborné lektory, kteří jsou schopni objektivně posoudit úroveň předvedených inscenací.

Od nedělního poledne sály poděbradského divadla odpočívaly. Znovu se naplnily včera 20. září, kdy začala druhá část XII. FEMAD. Na ní vystoupí šest dalších souborů, z nichž jmenujme alespoň vodňanskou Šupinu a pražskou Vizita a Anebdívaldo.

JIRÍ CHODIL

MF 21.9.84

PODEBRADY 1984 (FEMAD)

PODNĚTY Z OCHOTNICKÉ PŘEHLÍDKY

V Poděbradech proběhl 12. ročník Festivalu mladého amatérského divadla, jehož pořadateli jsou pravidelně Středočeské krajské kulturní středisko v Praze, Kulturní a společenské středisko v Poděbradech, odbor kultury ONV a OKS v Nymburce a MěstNV a MěstV NF v Poděbradech. Během šesti dnů se tedy v divadle Na Kovárně, malém sále, a na zámeckém nádvoří, představilo celkem 12 amatérských divadelních souborů.

Šest jich zcela logicky bylo z kraje Středočeského a z Prahy, jeden z jižních Čech a ze Slovenska a čtyři z Moravy. Byly to soubory, které však na rozdíl od jiných festivalů a přehlídek nemusí být vítězi okresních či krajských kol, nýbrž to jsou soubory, jejichž práce je něčím nová, zajímavá, vynalézavá, originální a tvořivá. FEMAD je tedy skutečně tvůrčí dílnou, v níž se střetávají nejružnější formy a žánry amatérského dramatického umění a snažení. To je na poděbradském festivalu pěkně a záslužně. Letošní Festival mladého amatérského divadla byl opravdu z hlediska dramaturgie, výběru souborů i jednotlivých inscenací nesmírně pestrý, různorodý a tudíž i inspirativní.

Malá scéna LSU z Gottwaldova zahájila inscenaci Výjímka a pravidlo (B. Brecht), kterou nastudoval Ant. Navrátil v duchu vysoké technicky pohybové náročnosti, efektní stylizace až artistnosti, jak je pro soubor i režiséra typické. S muzikálem J. Suchého a F. Havlíka Elektrická puma přijel DS ZK ROH z Blanska. Inscenace sice postrádala vlastní názor či osobité pojetí, ale na druhé straně ani nekopírovala Semafor, což je samozřejmě sympatické a ne snadné. Studio J. Skřivana z Brna okouzilo půvabnou poetickou inscenací na motivy knížky A. A. Milne Medvídek Pú s názvem Expedice, a další brněnský soubor Divadlo X přijel s lidovou hrou se zpěvy Komedie o Františku, ve které nechyběl humor ani výrazná pohybová složka. Třebáže by se těmto čtyřem inscenacím dalo z nejruznějších pohledů či stránek možná leccos vytknout, nebo s nějakým záměrem či výkonem nesohlasit, žádná z nich ani v nejmenším neurážela estetické citění a vkus, jak tomu bylo při představení přerovského Dostavníku na 54. Jiráskově Hronově, který tam letos nešťastně reprezentoval Moravu.

Oblíbené divadlo Šupina z Vodňan uvedlo svůj další zdařilý pokus o hledání člověka v soukolí doby a společnosti. Vychází z filmové povídky Dunského, Fridy a Mitty Svít, svět má hvězdu a nese

název Johanka 1920. Třebáže se základní motiv Fr. Zborníka (úprava a režie) poněkud vytrácel ve spleti mnoha dalších příběhů, motivů a situací, lze inscenaci po všech stránkách hodnotit bez sporu kladně, včetně výtvarně scénografické složky. Johanka 1920 se hrála v netradičním arénovém prostoru na nádvoří pod širým nebem, stejně jako představení pražského Aneždivadla ... a jitra jsou zde tichá (B. Vasiljev, M. Schejbal, J. Černíková). I zde se podařilo vyslovit řadu závažných myšlenek a podobně jako představení Šupiny nutila inscenace k hlubšímu zamyšlení. Divadlo s loutkami, Paraple z Prahy, doslova uchvátlo představením autora a režiséra L. Richtra Kichotáni. Šlo o neznámé variace na motivy Cervantesova světoznámého románu ztvárněné svébytným jedinečným, ale srozumitelným způsobem se silnou podmanivou metaforou. Výtvarné divadlo Kotoioč pod vedením Č. Sušky lze nazvat experimentem, který vychází ze syntetického charakteru scénografie. Plošné siluety a posléze živí herci tu ožívají promítnutými obrazy a filmem a dávají prostor pro fantazii a přemítání o člověku ve vztahu k němu samotnému, společnosti, světu i k vesmíru.

Stín na příjemné tvůrčí ovzduší přehlídky vrhli tři členové souboru Vizita z Dolních Břežan, kteří porušili při diskusích hejny pravidla slušného chování, ale značně uškodili i dojmu ze své, už tak problematické inscenace. K této události nutno na jejich adresu poznamenat, že bez skromnosti, pokory a laskavosti se žádné umění nedá dělat. Celkově byl však FEMAD cenným přínosem, konfrontací i neobyčejně zajímavým obrázkem v oblasti našeho současného amatérského divadla.

JANA KÜHNELOVÁ

L) 18. 10. 1984